

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 38

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος

1η Φεβρουαρίου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 038/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
2016/C 038/02	Διορισμός του Γραμματέα	2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 038/03	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-124/13 και C-125/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΕ) 1243/2012 — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ — Πολιτική απόφαση — Μακροπρόθεσμο σχέδιο για τα αποθέματα γάδου]	3
2016/C 038/04	Υπόθεση C-166/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας — Διαδικασίες προσφυγής στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά την άσκηση αγωγής αποζημιώσεως από την προηγούμενη διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα της διαδικασίας — Έναρξη αποκλειστικής προθεσμίας ανεξαρτήτως του αν ο ενάγων είχε γνώση του παράνομου χαρακτήρα)	4

EL

2016/C 038/05	Υπόθεση C-280/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσεως — Περιφερειακή πολιτική — Περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα (ΠΕΠ) για την περιοχή της Puglia (Ιταλία) εντασσόμενο στον στόχο 1 (2000-2006) — Μείωση της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής η οποία είχε αρχικώς χορηγηθεί από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης]	4
2016/C 038/06	Υπόθεση C-301/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pfortenhilfe-Ungarn e. V. κατά Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2005 — Άρθρο 1, παράγραφος 5 — Προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά — Μεταφορά αδέσποτων σκύλων από κράτος μέλος σε άλλο την οποία διενεργεί ένα φιλοζωικό σωματείο — Έννοια «οικονομική δραστηριότητα» — Οδηγία 90/425/ΕΟΚ — Άρθρο 12 — Έννοια «επιχείρηση που πραγματοποιεί ενδοκοινοτικό εμπόριο»]	5
2016/C 038/07	Υπόθεση C-312/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Ráckevei Járásbíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banif Plus Bank Zrt. κατά Márton Lantos, Mártonné Lantos (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2004/39/ΕΚ — Άρθρα 4, παράγραφος 1, και 19, παράγραφοι 4, 5 και 9 — Αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων — Έννοια των «επενδυτικών υπηρεσιών και δραστηριοτήτων» — Διατάξεις προς διασφάλιση της προστασίας των επενδυτών — Κανόνες συμπεριφοράς για την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών σε πελάτες — Υποχρέωση αξιολογήσεως της καταλληλότητας της προς παροχήν υπηρεσίας — Συμβατικές συνέπειες λόγω αθετήσεως της υποχρέωσής αυτής — Σύμβαση καταναλωτικής πίστης — Σύμβαση δανείου σε ξένο νόμισμα — Αποδέσμευση και αποπληρωμή του δανείου στο εθνικό νόμισμα — Ρήτρες αφορώσες τη συναλλαγματική ισοτιμία)	6
2016/C 038/08	Υπόθεση C-326/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Verein für Konsumenteninformation κατά A1 Telekom Austria AG (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Δικαιώματα των χρηστών — Δικαίωμα των συνδρομητών να καταγγέλλουν τη σύμβασή τους χωρίς κυρώσεις — Τροποποίηση των τιμολογίων προκύπτουσα από τους όρους της συμβάσεως — Αύξηση των τιμολογίων σε περίπτωση αυξήσεως της τιμής καταναλωτή)	6
2016/C 038/09	Υπόθεση C-338/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Quenon K. SPRL κατά Beobank SA, πρώην Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, πρώην Citilife SA [Προδικαστική παραπομπή — Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) — Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Άρθρο 17, παράγραφος 2 — Καταγγελία συμβάσεως εμπορικής αντιπροσωπείας εκ μέρους του αντιπροσωπευομένου — Αποζημίωση του αντιπροσώπου — Απαγόρευση της σωρεύσεως των συστημάτων της αποζημιώσεως πελατείας και της ανορθώσεως ζημίας — Αξίωση του αντιπροσώπου για αποζημίωση συμπληρωματική προς την αποζημίωση πελατείας — Προϋποθέσεις]	7
2016/C 038/10	Υπόθεση C-345/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SIA «Maxima Latvija» κατά Konkurences padome (Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Εφαρμογή ανάλογης εθνικής ρυθμίσεως — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Έννοια της «συμφωνίας που έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού» — Συμβάσεις εμπορικής μισθώσεως — Εμπορικά κέντρα — Δικαίωμα του μισθωτή αναφοράς να αντιταχθεί στην εκ μέρους του εκμισθωτή εκμίσθωση εμπορικών χώρων σε τρίτους)	8
2016/C 038/11	Υπόθεση C-487/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Total Waste Recycling SRL κατά Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség [Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Απόβλητα — Μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 — Μεταφορές στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σημείο εισόδου διαφορετικό από το προβλεπόμενο στην κοινοποίηση και στην προηγούμενη έγγραφη συγκατάθεση — Ουσιώδης μεταβολή του τρόπου μεταφοράς των αποβλήτων — Παράνομη μεταφορά — Αναλογικότητα του διοικητικού προστίμου]	9

2016/C 038/12	Υπόθεση C-509/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) κατά Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2001/23/EK — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Μεταβιβάσεις επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Υποχρέωση αναλήψεως των εργαζομένων από τον εκδοχέα [διάδοχο] — Δημόσια επιχείρηση επιφορτισμένη με την παροχή δημόσιας υπηρεσίας — Παροχή της υπηρεσίας από άλλη επιχείρηση βάσει συμβάσεως διαχειρίσεως δημοσίων υπηρεσιών — Απόφαση περί μη παρατάσεως της συμβάσεως αυτής μετά τη λήξη — Διατήρηση της ταυτότητας της οικονομικής οντότητας — Δραστηριότητα στηριζόμενη κυρίως στον εξοπλισμό — Μη ανάληψη του προσωπικού)	10
2016/C 038/13	Υπόθεση C-44/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hauptzollamt Frankfurt am Main κατά Duval GmbH & Co. KG (Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάση 9025 — Έννοια του «θερμομέτρου» — Δείκτες έκθεσης σε προκαθορισμένη θερμοκρασία αναφοράς μιας χρήσεως)	10
2016/C 038/14	Υπόθεση C-82/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — PP Nature-Balance Lizenz GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2001/83/EK — Άρθρα 31 και 116 — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία διατάσσει τα κράτη μέλη να ανακαλέσουν και να τροποποιήσουν τις εθνικές άδειες κυκλοφορίας των προοριζόμενων για ανθρώπινη χρήση φαρμάκων που περιέχουν τη δραστική ουσία τολπερισόνη)	11
2016/C 038/15	Υπόθεση C-592/13: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Consiglio di Stato — Ιταλία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico κατά Ediltecnica SpA (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/35/EK — Περιβαλλοντική ευθύνη — Εθνική ρύθμιση μη προβλέπouσα δυνατότητα της διοικήσεως να επιβάλλει, στους κυρίους γηπέδων στα οποία έχει διαπιστωθεί ρύπανση χωρίς εκείνοι να φέρουν ευθύνη για τη ρύπανση αυτή, την εφαρμογή προληπτικών μέτρων και μέτρων αποκαταστάσεως, αλλά απλώς υποχρέωση αποδόσεως των δαπανών για τις ενέργειες της διοικήσεως — Συμφωνία με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» καθώς και τις αρχές της προφυλάξεως, της προληπτικής δράσεως και της επανορθώσεως κατά προτεραιότητα στην πηγή των ζημιών που προκαλούνται στο περιβάλλον)	12
2016/C 038/16	Υπόθεση C-156/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tamoil Italia SpA κατά Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/35/EK — Περιβαλλοντική ευθύνη — Εθνική ρύθμιση μη προβλέπouσα δυνατότητα της διοικήσεως να επιβάλλει, στους κυρίους γηπέδων στα οποία έχει διαπιστωθεί ρύπανση χωρίς εκείνοι να φέρουν ευθύνη για τη ρύπανση αυτή, την εφαρμογή προληπτικών μέτρων και μέτρων αποκαταστάσεως, αλλά απλώς υποχρέωση αποδόσεως των δαπανών για τις ενέργειες της διοικήσεως — Συμφωνία με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» καθώς και τις αρχές της προφυλάξεως, της προληπτικής δράσεως και της επανορθώσεως κατά προτεραιότητα στην πηγή των ζημιών που προκαλούνται στο περιβάλλον)	12
2016/C 038/17	Υπόθεση C-424/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ουγγαρία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jácint Gábor Balogh κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Προδικαστική παραπομπή — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 213 και 214 — Παράλειψη δηλώσεως ενάρξεως οικονομικής δραστηριότητας — Απαλλαγή για τις μικρές επιχειρήσεις — Κύρωση) . . .	13

2016/C 038/18	Υπόθεση C-500/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Tribunale ordinario di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ford Motor Company κατά Wheeltrims srl (Προδικαστική παραπομπή — Σχέδια ή υποδείγματα — Οδηγία 98/71/EK — Άρθρο 14 — Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 — Άρθρο 110 — Λεγόμενη ρήτρα «περί επισκευής» — Χρήση σήματος από τρίτον, χωρίς τη συναίνεση του δικαιούχου, για ανταλλακτικά ή εξαρτήματα οχημάτων αυτοκινήτων ταυτόσημα με τα προϊόντα για τα οποία έχει καταχωρισθεί το σήμα)	14
2016/C 038/19	Υπόθεση C-517/14 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2015 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Nederlandse Zuivelorganisatie (Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Γεωργία — Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 — Μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων — Καταχώριση της ονομασίας «Edam Holland» — Παραγωγοί που χρησιμοποιούν την ονομασία «edam» — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος)	14
2016/C 038/20	Υπόθεση C-519/14 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2015 (έβδομο τμήμα) — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου των Κάτω Χωρών και Nederlandse Zuivelorganisatie [Αναίρεση — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Γεωργία — Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 — Μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων — Καταχώριση της ονομασίας «Gouda Holland» — Παραγωγοί που χρησιμοποιούν το όνομα «gouda» — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος]	15
2016/C 038/21	Υπόθεση C-530/14 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατική ενίσχυση — Ελληνικά καζίνο — Σύστημα το οποίο προβλέπει την επιβολή επιβαρύνσεως με συντελεστή 80 % επί ειστηρίων διαφορετικής αξίας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Πλεονέκτημα — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	15
2016/C 038/22	Υπόθεση C-545/14 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2015 — Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Αγωγή αποζημιώσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της καταστάσεως στη Ζιμπάμπουε — Διαγραφή του ενδιαφερομένου από τον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων που αφορούν τα μέτρα — Ανόρθωση της προβαλλόμενης ζημίας)	16
2016/C 038/23	Υπόθεση C-1/15 SA: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2015 — La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση άδειας κατασχέσεως εις χείρας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής)	16
2016/C 038/24	Υπόθεση C-2/15 SA: Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 29ης Σεπτεμβρίου 2015 — ANKO AE Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση άδειας κατασχέσεως εις χείρας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής)	17
2016/C 038/25	Υπόθεση C-74/15: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău κατά Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρα 1, παράγραφος 1, και 2, στοιχείο β' — Καταχρηστικές ρητρες σε συμβάσεις συναπτόμενες με καταναλωτές — Συμβάσεις εγγυήσεως και ενυπόθηκης εγγυήσεως που σύνταξαν με χρηματοπιστωτικό ίδρυμα φυσικά πρόσωπα τα οποία ενήργησαν με σκοπό που δεν εμπίπτει στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητάς τους και τα οποία δεν έχουν σχέση λειτουργικής φύσεως με την εμπορική εταιρία υπέρ της οποίας εγγυήθηκαν)	17

2016/C 038/26	Υπόθεση C-120/15: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Krajský súd v Košiciach (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Konozber s. r. o. κατά Daňový úrad Košice [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 183 — Επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου του ΦΠΑ — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει ότι τόκοι υπερημερίας επί της επιστροφής του πιστωτικού υπολοίπου του ΦΠΑ υπολογίζονται μόνο μετά την πάροδο δέκα ημερών από την περάτωση διαδικασίας φορολογικού ελέγχου]	18
2016/C 038/27	Υπόθεση C-137/15: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — María Pilar Plaza Bravo κατά Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Οδηγία 79/7/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζόμενων — Εργαζόμενοι υπό καθεστώς μερικής απασχολήσεως, κατά κύριο λόγο γυναικείου φύλου — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει ανώτατο ποσό της παροχής ανεργίας — Ρύθμιση που υπολογίζει το ποσό αυτό βάσει της αναλογίας του χρόνου εργασίας των εργαζόμενων υπό καθεστώς μερικής απασχολήσεως και του χρόνου εργασίας των εργαζόμενων πλήρους απασχολήσεως)	19
2016/C 038/28	Υπόθεση C-152/15: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal da Relação de Lisboa (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Cruz & Companhia Lda κατά Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3665/87 — Άρθρα 4, παράγραφος 1, και 13 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2220/85 — Άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Προϋποθέσεις για την αποδέσμευση της εγγυήσεως που συστάθηκε για την εξασφάλιση της επιστροφής της προκαταβολής — Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της επιστροφής — Υγιής, ανόθευτη και σύμφωνη με τα συναλλακτικά ήθη ποιότητα των εξαγόμενων προϊόντων — Λήψη υπόψη, για τη χορήγηση της επιστροφής, των πραγματικών περιστατικών που διαπιστώθηκαν από την αρμόδια αρχή κατόπιν ελέγχου που πραγματοποιήθηκε μετά την πραγματική εξαγωγή και τον εκτελωνισμό των προϊόντων — Ερμηνεία της αποφάσεως Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432)]	19
2016/C 038/29	Υπόθεση C-463/15 PPU: Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Openbaar Ministerie κατά A. (Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως — Άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1 — Προϋποθέσεις εκτελέσεως — Εθνική ποινική νομοθεσία η οποία εξαρτά την εκτέλεση εντάλματος συλλήψεως τόσο από την προϋπόθεση του διττού αξιοποίνου όσο και από την προϋπόθεση η αξιόποινη πράξη να τιμωρείται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών)	20
2016/C 038/30	Υπόθεση C-29/15 P: Αναίρεση που άσκησε με τηλεομοιοτυπία στις 26 Ιανουαρίου 2015 η Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V., κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 25 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-556/13, Verband der Kölnisch Wasser Hersteller e.V. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) . .	21
2016/C 038/31	Υπόθεση C-548/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 21 Οκτωβρίου 2015 — J.J. de Lange κατά Staatssecretaris van Financiën	21
2016/C 038/32	Υπόθεση C-556/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Craiova (Ρουμανία) στις 28 Οκτωβρίου 2015 — Fondul Proprietatea SA κατά Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)	22
2016/C 038/33	Υπόθεση C-559/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 3 Νοεμβρίου 2015 — Onix Asigurări SA κατά Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass) . . .	22

2016/C 038/50	Υπόθεση C-617/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 23 Νοεμβρίου 2015 — Hummel Holding A/S κατά Nike Inc. και Nike Retail B.V.	37
2016/C 038/51	Υπόθεση C-618/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 23 Νοεμβρίου 2015 — Concurrence Sàrl κατά Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl	37
2016/C 038/52	Υπόθεση C-628/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 24 Νοεμβρίου 2015 — The Trustees of the BT Pension Scheme κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	38
2016/C 038/53	Υπόθεση C-629/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2015 η Novartis Europharm Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-472/12, Novartis Europharm Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	39
2016/C 038/54	Υπόθεση C-630/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2015 η Novartis Europharm Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-67/13, Novartis Europharm Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	40
2016/C 038/55	Υπόθεση C-643/15: Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Δημοκρατία της Σλοβακίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	41
2016/C 038/56	Υπόθεση C-647/15: Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Ουγγαρία κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	43
2016/C 038/57	Υπόθεση C-648/15: Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	45
2016/C 038/58	Υπόθεση C-78/15: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Colena AG κατά Deiters GmbH	46
2016/C 038/59	Υπόθεση C-311/15: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TrustBuddy AB κατά Lauri Pihlajaniemi	46

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 038/60	Υποθέσεις T-233/11 και T-262/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2015 — Ελλάδα και Ελληνικός Χρυσός κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μεταλλευτικός τομέας — Επιδότηση χορηγηθείσα από τις ελληνικές αρχές προς τη μεταλλευτική επιχείρηση Ελληνικός Χρυσός — Σύμβαση μεταβιβάσεως μεταλλείου σε τιμή κατώτερη της αγοραίας αξίας και απαλλαγή από τους σχετικούς φόρους — Απόφαση κηρύσσουσα τα μέτρα ενισχύσεως παράνομα και διατάσσουσα την ανάκτηση των αντιστοιχών ποσών — Έννοια του πλεονεκτήματος — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή)	47
2016/C 038/61	Υπόθεση T-563/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — Βέλγιο κατά Επιτροπής (ΕΓΓΕ — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από το Βέλγιο — Οπωροκηπευτικά — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Προϋποθέσεις αναγνωρίσεως οργανώσεως παραγωγών — Εξωτερική ανάθεση από οργάνωση παραγωγών ορισμένων βασικών δραστηριοτήτων — Αποκλειόμενο ποσό — Αναλογικότητα)	47
2016/C 038/62	Υπόθεση T-83/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2015 — LTJ Diffusion κατά ΓΕΕΑ — Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση λεκτικού σήματος ARTHUR & ASTON — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Arthur — Απουσία ουσιαστικής χρήσεως του σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Σχήμα το οποίο διαφέρει λόγω στοιχείων που μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα]	48

2016/C 038/63	Υπόθεση T-124/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2015 — Φινλανδία κατά Επιτροπής [ΕΙΤΑΑ — Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση — Αγροτική ανάπτυξη — Εφάπαξ δημοσιονομική διόρθωση — Επιλεξιμότητα δαπανών για την αγορά μεταχειρισμένου μηχανολογικού ή άλλου εξοπλισμού — Κατά παρέκκλιση καθεστώσ για τις πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις — Άρθρο 55, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1974/2006]	49
2016/C 038/64	Υπόθεση T-354/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2015 — Comercializadora Eloro κατά ΓΕΕΑ — Zumex Group (zumex) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού εικονιστικού σήματος ZUMEX — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα JUMEX — Απουσία ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	49
2016/C 038/65	Υπόθεση T-615/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — Fútbol Club Barcelona κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση του περιγράμματος θυρεού) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος που αναπαριστά το περίγραμμα θυρεού — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα αποκτηθέντος δια της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009]	50
2016/C 038/66	Υπόθεση T-690/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — Sony Computer Entertainment Europe κατά ΓΕΕΑ — Marpeta (Vieta) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία εκπτώσεως — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα Vieta — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Είδος της χρήσεως — Άρθρο 15, παράγραφος 1, και άρθρο 51, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος — Απόδειξη της χρήσεως για τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε]	51
2016/C 038/67	Υπόθεση T-751/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2015 — Hikari Miso κατά ΓΕΕΑ — Nishimoto Trading (Hikari) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος Hikari — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα HIKARI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	51
2016/C 038/68	Υπόθεση T-373/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2015 — REWE-Zentral κατά ΓΕΕΑ — Planet GDZ (PRO PLANET) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)	52
2016/C 038/69	Υπόθεση T-215/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2015 — Gmina Miasto Gdynia και Port Lotniczy Gdynia Kosakowo κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Αντικατάσταση της προσβαλλόμενης πράξεως κατά τη διάρκεια της δίκης — Προσαρμογή των αιτημάτων — Παράλληλη προσφυγή κατά της νέας αποφάσεως — Κατάργηση της δίκης)	53
2016/C 038/70	Υπόθεση T-217/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2015 — Gmina Kosakowo κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Αντικατάσταση της προσβαλλόμενης πράξεως κατά τη διάρκεια της δίκης — Κατάργηση της δίκης)	53
2016/C 038/71	Υπόθεση T-513/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2015 — GreenPack κατά ΓΕΕΑ (greenpack) («Κοινοτικό σήμα — Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως — Απόσυρση της αιτήσεως καταχώρισεως — Κατάργηση της δίκης»)	54
2016/C 038/72	Υπόθεση T-694/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2015 — EREF κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος και της ενέργειας για την περίοδο 2014-2020 — Έλλειψη άμεσου επηρεασμού των μελών της προσφεύγουσας — Απαράδεκτο)	55
2016/C 038/73	Υπόθεση T-766/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2015 — Actega Terra κατά ΓΕΕΑ — Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα Foodsafe — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος]	55

2016/C 038/74	Υπόθεση T-809/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη κενής θέσεως για τη θέση διευθυντή του Μεταφραστικού Κέντρου των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Γλωσσικές απαιτήσεις περιλαμβανόμενες στο υπόδειγμα ηλεκτρονικής υποβολής υποψηφιοτήτων — Προβαλλόμενη διαφοροποίηση σε σχέση με την προκήρυξη για την πλήρωση κενής θέσεως που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα — Επιστολή η οποία εστάλη από την Επιτροπή μετά την περάτωση της διαδικασίας υποβολής υποψηφιοτήτων — Απαράδεκτο) .	56
2016/C 038/75	Υπόθεση T-814/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2015 — Banco Espírito Santo κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση στις πορτογαλικές αρχές για την εξυγίανση χρηματοπιστωτικού ιδρύματος Banco Espírito Santo, SA — Δημιουργία μεταβατικής τράπεζας — Απόφαση περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων — Δεσμεύσεις που ανέλαβαν οι πορτογαλικές αρχές — Έλεγχος της τηρήσεως των δεσμεύσεων των πορτογαλικών αρχών από εντολοδόχο — Αμοιβή του εντολοδόχου από την τράπεζα εκκαθαρίσεως — Αίτημα μερικής ακυρώσεως — Απαράδεκτο)	56
2016/C 038/76	Υπόθεση T-845/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2015 — August Brötje κατά ΓΕΕΑ (HydroComfort) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος HydroComfort — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος] . . .	57
2016/C 038/77	Υπόθεση T-41/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Novartis κατά ΓΕΕΑ — Mabxience (HERTIXAN) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)	58
2016/C 038/78	Υπόθεση T-118/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2015 — Σλοβενία κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Αφετηρία της προθεσμίας — Εκπρόθεσμη άσκηση — Απαράδεκτη)	58
2016/C 038/79	Υπόθεση T-202/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2015 — Zitro IP κατά ΓΕΕΑ (WORLD OF BINGO) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος WORLD OF BINGO — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προδήλως αβάσιμη προσφυγή]	59
2016/C 038/80	Υπόθεση T-203/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2015 — Zitro IP κατά ΓΕΕΑ (WORLD OF BINGO) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος WORLD OF BINGO — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προδήλως αβάσιμη προσφυγή)	60
2016/C 038/81	Υπόθεση T-213/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ — toom Baumarkt (Super-Samstag) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας — Απόσυρση της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας — Κατάργηση της δίκης)	60
2016/C 038/82	Υπόθεση T-329/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 2015 — Certuss Dampfautomaten κατά ΓΕΕΑ — Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)	61
2016/C 038/83	Υπόθεση T-474/15 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — GGP Italy κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Οδηγία 2006/42/ΕΚ — Προστασία της υγείας και της ασφάλειας των καταναλωτών και των εργαζομένων έναντι κινδύνων από τον χειρισμό μηχανημάτων — Μέτρο το οποίο ελήφθη από τις αρχές της Λετονίας για την απαγόρευση τύπου χλοοκοπτικής μηχανής — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία το μέτρο κρίθηκε δικαιολογημένο — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)	61

2016/C 038/84	Υπόθεση T-580/15: Προσφυγή της 6ης Οκτωβρίου 2015 — Flamagas κατά ΓΕΕΑ — MatMind (CLIPPER)	62
2016/C 038/85	Υπόθεση T-607/15: Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2015 — Yieh United Steel κατά Επιτροπής	63
2016/C 038/86	Υπόθεση T-614/15: Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2015 — Azur Space Solar Power κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση μαύρης γραμμής)	64
2016/C 038/87	Υπόθεση T-671/15: Προσφυγή της 23ης Νοεμβρίου 2015 — E-Control κατά ACER	64
2016/C 038/88	Υπόθεση T-675/15: Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2015 — Shanxi Taigang Stainless Steel κατά Επιτροπής	65
2016/C 038/89	Υπόθεση T-680/15: Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2015 — Les Éclaires κατά ΓΕΕΑ — L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)	66
2016/C 038/90	Υπόθεση T-681/15: Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2015 — Environmental Manufacturing κατά ΓΕΕΑ — Société Elmar Wolf (αναπαράσταση κεφαλής λύκου)	67
2016/C 038/91	Υπόθεση T-685/15: Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2015 — Sulayr Global Service κατά ΓΕΕΑ — Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)	67
2016/C 038/92	Υπόθεση T-693/15: Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2015 — Clover Canyon κατά ΓΕΕΑ — Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)	68
2016/C 038/93	Υπόθεση T-694/15: Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2015 — Micula κατά Επιτροπής	69
2016/C 038/94	Υπόθεση T-695/15: Προσφυγή της 24ης Νοεμβρίου 2015 — BMB κατά ΓΕΕΑ — Ferrero (συσκευασία για γλυκά, κουτί)	70
2016/C 038/95	Υπόθεση T-696/15: Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2015 — Bodegas Vega Sicilia κατά ΓΕΕΑ (TEMPOS VEGA SICILIA)	71
2016/C 038/96	Υπόθεση T-700/15: Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2015 — Volfas Engelman κατά ΓΕΕΑ — Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)	71
2016/C 038/97	Υπόθεση T-701/15: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2015 — Stock Polska κατά ΓΕΕΑ — Lass & Steffen (LUBELSKA)	72
2016/C 038/98	Υπόθεση T-706/15: Προσφυγή-αγωγή της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Makhlouf κατά Συμβουλίου	73
2016/C 038/99	Υπόθεση T-713/15: Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2015 — Pharm-a-care Laboratories κατά ΓΕΕΑ — Pharmavite (VITAMELTS)	73
2016/C 038/100	Υπόθεση T-717/15: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — Drugsrus κατά EMA	74
2016/C 038/101	Υπόθεση T-211/15 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2015 — Necci κατά Επιτροπής	75

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 038/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 27 της 25.1.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 16 της 18.1.2016

EE C 7 της 11.1.2016

EE C 429 της 21.12.2015

EE C 414 της 14.12.2015

EE C 406 της 7.12.2015

EE C 398 της 30.11.2015

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Διορισμός του Γραμματέα

(2016/C 038/02)

Το Δικαστήριο, κατά τη γενική συνέλευσή του της 27ης Οκτωβρίου 2015, αποφάσισε να ανανεώσει τη θητεία του κ. Alfredo Calot Escobar ως Γραμματέα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού διαδικασίας, για την περίοδο από 7 Οκτωβρίου 2016 έως 6 Οκτωβρίου 2022.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-124/13 και C-125/13) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΕ) 1243/2012 — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ — Πολιτική απόφαση — Μακροπρόθεσμο σχέδιο για τα αποθέματα γάδου]

(2016/C 038/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντα: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: I. Liukkonen, L. G. Knudsen και R. Kaškinā), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet, K. Banks και A. Szymkowska)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Sitbon, A. de Gregorio Merino και A. Westerhof Löfflerová)

Παρεμβαίνοντα υπέρ του καθού: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: M. Sampol Pucurull και N. Díaz Abad), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme και C. Candat), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, M. Nowacki και A. Miłkowska)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΕ) 1243/2012 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1342/2008 για τη σύσταση μακροπρόθεσμου σχεδίου για τα αποθέματα γάδου και τις αλιευτικές δραστηριότητες που εκμεταλλεύονται τα αποθέματα αυτά.
- 2) Τα αποτελέσματα του κανονισμού 1243/2012 διατηρούνται μέχρι να τεθεί σε ισχύ νέος κανονισμός στηριζόμενος στην κατάλληλη νομική βάση, ήτοι στο άρθρο 43, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το αργότερο πάντως δώδεκα μήνες από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους μετά τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Το Βασιλείο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 156 της 1.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του
Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MedEval — Qualitäts-,
Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

(Υπόθεση C-166/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Αρχές της
αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας — Διαδικασίες προσφυγής στον τομέα των δημοσίων
συμβάσεων — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά την άσκηση αγωγής
αποζημιώσεως από την προηγούμενη διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα της διαδικασίας —
Έναρξη αποκλειστικής προθεσμίας ανεξαρτήτως του αν ο ενάγων είχε γνώση του παράνομου
χαρακτήρα)

(2016/C 038/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

παρισταμένων των:

Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft, Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger,
Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως η αρχή της αποτελεσματικότητας αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά την
άσκηση αγωγής αποζημιώσεως λόγω παραβάσεως κανόνα του δικαίου των δημοσίων συμβάσεων από την προηγούμενη
διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα της διαδικασίας για τη σύναψη της οικείας συμβάσεως λόγω παραλείψεως προηγούμενης
δημοσιεύσεως προκηρύξεως, όταν η προσφυγή με αίτημα τη διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα πρέπει να ασκείται εντός
αποκλειστικής προθεσμίας έξι μηνών που αρχίζει από την επομένη της ημερομηνίας αναθέσεως της επίμαχης δημόσιας
συμβάσεως, τούτο δε ανεξαρτήτως του αν ο ενάγων ήταν ή όχι σε θέση να γνωρίζει την ύπαρξη της παρανομίας με την οποία
βαρύνεται η απόφαση αυτή της αναθέτουσας αρχής.

⁽¹⁾ EE C 282 της 25.8.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Ιταλική Δημοκρατία κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-280/14 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Περιφερειακή πολιτική — Περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα (ΠΕΠ)
για την περιοχή της Puglia (Ιταλία) εντασσόμενο στον στόχο 1 (2000-2006) — Μείωση της κοινοτικής
χρηματοδοτικής συνδρομής η οποία είχε αρχικώς χορηγηθεί από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής
Ανάπτυξης]

(2016/C 038/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Recchia και A. Steiblytè)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 315 της 15.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pftenhilfe-Ungarn e.V. κατά Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Υπόθεση C-301/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2005 — Άρθρο 1, παράγραφος 5 — Προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά — Μεταφορά αδέσποτων σκύλων από κράτος μέλος σε άλλο την οποία διενεργεί ένα φιλοζωικό σωματείο — Έννοια «οικονομική δραστηριότητα» — Οδηγία 90/425/ΕΟΚ — Άρθρο 12 — Έννοια «επιχείρηση που πραγματοποιεί ενδοκοινοτικό εμπόριο»]

(2016/C 038/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pftenhilfe-Ungarn e.V.

κατά

Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

παρισταμένου του: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Διατακτικό

- 1) Η έννοια «οικονομική δραστηριότητα» του άρθρου 1, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 1255/97, πρέπει να ερμηνευθεί ως καλύπτουσα δραστηριότητα, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, σχετική με τη μεταφορά αδέσποτων σκύλων, από κράτος μέλος σε άλλο, την οποία διενεργεί κοινωφελές σωματείο προκειμένου να εμπιστευθεί τους εν λόγω σκύλους στα άτομα τα οποία δέχονται να τους αναλάβουν έναντι της εκ μέρους τους καταβολής ενός ποσού καλύπτοντος, κατ' αρχήν, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε σχετικώς το εν λόγω σωματείο.
- 2) Η έννοια «επιχείρηση που πραγματοποιεί ενδοκοινοτικό εμπόριο» του άρθρου 12 της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/60/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, πρέπει να ερμηνευθεί ως περιλαμβάνουσα, μεταξύ άλλων, κοινωφελές σωματείο το οποίο μεταφέρει αδέσποτους σκύλους από κράτος μέλος σε άλλο, προκειμένου να εμπιστευθεί τους εν λόγω σκύλους στα άτομα τα οποία δέχονται να τους αναλάβουν έναντι της εκ μέρους τους καταβολής ποσού καλύπτοντος, κατ' αρχήν, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε σχετικώς το εν λόγω σωματείο.

(¹) EE C 303 της 8.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Ráckevei Járásbíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Banif Plus Bank Zrt. κατά Márton Lantos, Mártonné Lantos

(Υπόθεση C-312/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2004/39/EK — Άρθρα 4, παράγραφος 1, και 19, παράγραφοι 4, 5 και 9 — Αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων — Έννοια των «επενδυτικών υπηρεσιών και δραστηριοτήτων» — Διατάξεις προς διασφάλιση της προστασίας των επενδυτών — Κανόνες συμπεριφοράς για την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών σε πελάτες — Υποχρέωση αξιολογήσεως της καταλληλότητας της προς παροχήν υπηρεσίας — Συμβατικές συνέπειες λόγω αθετήσεως της υποχρέωσης αυτής — Σύμβαση καταναλωτικής πίστης — Σύμβαση δανείου σε ξένο νόμισμα — Αποδέσμευση και αποπληρωμή του δανείου στο εθνικό νόμισμα — Ρήτρες αφορώσες τη συναλλαγματική ισοτιμία)

(2016/C 038/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Ráckevei Járásbíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Banif Plus Bank Zrt.

κατά

Márton Lantos, Mártonné Lantos

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 2, της οδηγίας 2004/39/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι, υπό την επιφύλαξη της εξακριβώσεως από το αιτούν δικαστήριο, δεν αποτελούν επενδυτική υπηρεσία ή δραστηριότητα κατά τη διάταξη αυτή ορισμένες πράξεις συναλλάγματος, τις οποίες πραγματοποιεί ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα δυνάμει ρητρών συμβάσεως δανείου σε ξένο νόμισμα όπως αυτή της κύριας δίκης, οι οποίες συνίστανται στον καθορισμό του ποσού του δανείου βάσει της τιμής αγοράς του ξένου νομίσματος που ισχύει κατά τον χρόνο της αποδεσμεύσεως των κεφαλαίων και στον καθορισμό των ποσών των μηνιαίων δόσεων βάσει της τιμής πωλήσεως του εν λόγω ξένου νομίσματος που ισχύει κατά τον υπολογισμό κάθε μηνιαίας δόσεως.

⁽¹⁾ EE C 303 της 8.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Verein für Konsumenteninformation κατά A1 Telekom Austria AG

(Υπόθεση C-326/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2002/22/EK — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Δικαιώματα των χρηστών — Δικαίωμα των συνδρομητών να καταγγέλλουν τη σύμβασή τους χωρίς κυρώσεις — Τροποποίηση των τιμολογίων προκύπτουσα από τους όρους της συμβάσεως — Αύξηση των τιμολογίων σε περίπτωση αύξησεως της τιμής καταναλωτή)

(2016/C 038/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Verein für Konsumenteninformation

κατά

A1 Telekom Austria AG

Διατακτικό

Το άρθρο 20, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι τροποποίηση των τιμολογίων παροχής υπηρεσιών σχετικών με δίκτυα ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η οποία επέρχεται κατ' εφαρμογήν ρήτρας τιμαριθμικής αναπροσαρμογής των τιμολογίων, περιλαμβανόμενης στους γενικούς όρους συναλλαγών που εφαρμόζει επιχείρηση παροχής των εν λόγω υπηρεσιών, καθόσον η ρήτρα αυτή προβλέπει ότι η αναπροσαρμογή γίνεται βάσει αντικειμενικού δείκτη τιμών καταναλωτή, θεσπισθέντος από δημόσιο οργανισμό, δεν συνιστά «τροποποίηση των συμβατικών όρων», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, η οποία παρέχει στον συνδρομητή το δικαίωμα καταγγελίας της συμβάσεώς του χωρίς κυρώσεις.

(¹) EE C 339 της 29.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Quenon K. SPRL κατά Beobank SA, πρώην Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, πρώην Citilife SA

(Υπόθεση C-338/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) — Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Άρθρο 17, παράγραφος 2 — Καταγγελία συμβάσεως εμπορικής αντιπροσωπείας εκ μέρους του αντιπροσωπευομένου — Αποζημίωση του αντιπροσώπου — Απαγόρευση της σωρεύσεως των συστημάτων της αποζημίωσης πελατείας και της ανορθώσεως ζημίας — Αξίωση του αντιπροσώπου για αποζημίωση συμπληρωματική προς την αποζημίωση πελατείας — Προϋποθέσεις]

(2016/C 038/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Quenon K. SPRL

κατά

Beobank SA, πρώην Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, πρώην Citilife SA

Διατακτικό

1) Το άρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες), δεν αντιτίθεται προς εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι εμπορικός αντιπρόσωπος δικαιούται μετά τη λύση της συμβάσεως αντιπροσωπείας τόσο αποζημίωση πελατείας το ύψος της οποίας δεν δύναται να υπερβαίνει το ύψος της ετήσιας αμοιβής του όσο και συμπληρωματική αποζημίωση σε περίπτωση που το ύψος της αποζημίωσης πελατείας δεν καλύπτει το σύνολο της πραγματικά επεληθύσας ζημίας, εφόσον η εφαρμογή της ρυθμίσεως αυτής δεν έχει ως αποτέλεσμα την καταβολή διπλής αποζημίωσης στον εμπορικό αντιπρόσωπο λόγω της απώλειας προμηθειών η οποία οφείλεται στη λύση της συμβάσεως αντιπροσωπείας.

- 2) Το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 86/653 έχει την έννοια ότι δεν εξαρτά την καταβολή αποζημίωσης από την απόδειξη της υπάρξεως πιαίσματος του αντιπροσωπευομένου το οποίο τελεί σε αιτιώδη συνάφεια προς την προβαλλόμενη ζημία, αλλά επιτάσσει η προβαλλόμενη ζημία να είναι διαφορετική από εκείνη που αποκαθίσταται με την αποζημίωση πελατείας.

(¹) EE C 339 της 29.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SIA «Maxima Latvija» κατά Konkurences padome

(Υπόθεση C-345/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Εφαρμογή ανάλογης εθνικής ρυθμίσεως — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Έννοια της «συμφωνίας που έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού» — Συμβάσεις εμπορικής μισθώσεως — Εμπορικά κέντρα — Δικαίωμα του μισθωτή αναφοράς να αντιταχθεί στην εκ μέρους του εκμισθωτή εκμίσθωση εμπορικών χώρων σε τρίτους)

(2016/C 038/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SIA «Maxima Latvija»

κατά

Konkurences padome

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι η περίπτωση και μόνον ότι σύμβαση εμπορικής μίσθωσης η οποία αφορά τη μίσθωση πολυκαταστήματος ευρισκόμενου εντός εμπορικού κέντρου περιέχει ρήτρα παρέχουσα στον μισθωτή το δικαίωμα να αντιτάσσεται στην εκ μέρους του εκμισθωτή εκμίσθωση, στο κέντρο αυτό, εμπορικών χώρων σε άλλους μισθωτές δεν συνεπάγεται ότι η σύμβαση αυτή έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού, κατά την έννοια της προμνησθείσας διατάξεως.
- 2) Μπορούν να εκληφθούν ως συμφωνία η οποία έχει «ως αποτέλεσμα» να παρεμποδίσει, να περιορίσει ή να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, κατά την έννοια του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, συμβάσεις εμπορικής μίσθωσης, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, ως προς τις οποίες αποδεικνύεται, κατόπιν ενδελεχούς εξετάσεως του οικονομικού και του νομικού πλαισίου εντός του οποίου αυτές εντάσσονται, καθώς και των ιδιαιτεροτήτων της οικείας αγοράς, ότι συμβάλλουν σημαντικά σε ενδεχόμενη στεγανοποίηση της αγοράς αυτής. Ο βαθμός κατά τον οποίο καθεμία σύμβαση συμβάλλει στη στεγανοποίηση αυτή εξαρτάται, ιδίως, από τη θέση των συμβαλλομένων μερών εντός της εν λόγω αγοράς και από τη διάρκεια της συμβάσεως αυτής.

(¹) EE C 329 της 22.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Total Waste Recycling SRL κατά Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Υπόθεση C-487/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Αποβλήτα — Μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 — Μεταφορές στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σημείο εισόδου διαφορετικό από το προβλεπόμενο στην κοινοποίηση και στην προηγούμενη έγγραφη συγκατάθεση — Ουσιώδης μεταβολή του τρόπου μεταφοράς των αποβλήτων — Παράνομη μεταφορά — Αναλογικότητα του διοικητικού προστίμου]

(2016/C 038/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC Total Waste Recycling SRL

κατά

Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 669/2008 της Επιτροπής, της 15ης Ιουλίου 2008, έχει την έννοια ότι η μεταφορά αποβλήτων εκ των απαριθμούμενων στο παράρτημα IV του κανονισμού αυτού σε χώρα διελεύσεως από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το αναγραφόμενο στο έγγραφο κοινοποίησης, για την οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους, αποτελεί ουσιώδη μεταβολή στις λεπτομέρειες ή/και τους όρους μεταφοράς κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, οπότε η μη ενημέρωση των αρμοδίων αρχών για τη μεταβολή αυτή συνεπάγεται τον χαρακτηρισμό της μεταβολής ως παράνομης, λόγω της πραγματοποιήσεώς της «με τρόπο που δεν προσδιορίζεται ουσιαστικά στα έγγραφα κοινοποίησης ή μεταφοράς», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού.
- 2) Το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 669/2008, κατά το οποίο οι κυρώσεις που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού αυτού πρέπει να είναι σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας, έχει την έννοια ότι η επιβολή προστίμου για μεταφορά αποβλήτων εκ των απαριθμούμενων στο παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού σε χώρα διελεύσεως από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το αναγραφόμενο στο έγγραφο κοινοποίησης, για την οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους, υπολογιζόμενου επί βασικού ποσού αντίστοιχου του προστίμου που προβλέπεται σε περίπτωση παραβιάσεως της υποχρέωσης εξασφάλισης συγκαταθέσεως και υποβολής έγγραφης προηγούμενης κοινοποίησης συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας μόνον εάν από τις περιστάσεις της παραβάσεως διαπιστώνεται ότι πρόκειται για παράβαση αντίστοιχης βαρύτητας. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να κρίνει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των πραγματικών και νομικών περιστάσεων της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί και, ειδικότερα, τους κινδύνους που ενδέχεται να προκληθούν από την παράβαση αυτή όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, εάν το ύψος της κυρώσεως υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη των σκοπών που συνίστανται στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

⁽¹⁾ EE C 7 της 12.1.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) κατά Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

(Υπόθεση C-509/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2001/23/EK — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Μεταβιβάσεις επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Υποχρέωση αναλήψεως των εργαζομένων από τον εκδοχέα [διάδοχο] — Δημόσια επιχείρηση επιφορτισμένη με την παροχή δημόσιας υπηρεσίας — Παροχή της υπηρεσίας από άλλη επιχείρηση βάσει συμβάσεως διαχειρίσεως δημοσίων υπηρεσιών — Απόφαση περί μη παρατάσεως της συμβάσεως αυτής μετά τη λήξη — Διατήρηση της ταυτότητας της οικονομικής οντότητας — Δραστηριότητα στηριζόμενη κυρίως στον εξοπλισμό — Μη ανάληψη του προσωπικού)

(2016/C 038/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

κατά

Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, έχει την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής κατάσταση στην οποία μια δημόσια επιχείρηση, η οποία είναι επιφορτισμένη με την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας υποστήριξης μονάδων διατροφικής μεταφοράς, αναθέτει, με σύμβαση διαχειρίσεως δημοσίων υπηρεσιών, την εκμετάλλευση της δραστηριότητας αυτής σε άλλη επιχείρηση, θέτοντας στη διάθεση της τελευταίας αυτής τις απαραίτητες υποδομές και τον απαραίτητο εξοπλισμό των οποίων είναι ιδιοκτήτρια, κατόπιν δε αποφασίζει να προχωρήσει στη λύση της συμβάσεως αυτής, με το αιτιολογικό ότι, πλέον, εκμεταλλεύεται η ίδια την εν λόγω δραστηριότητα με το δικό της προσωπικό.

⁽¹⁾ EE C 26 της 26.1.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hauptzollamt Frankfurt am Main κατά Duval GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-44/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάση 9025 — Έννοια του «θερμομέτρου» — Δείκτες έκθεσης σε προκαθορισμένη θερμοκρασία αναφοράς μιας χρήσεως)

(2016/C 038/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hauptzollamt Frankfurt am Main

κατά

Duval GmbH & Co. KG

Διατακτικό

Η κλάση 9025 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας αναφέρεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1549/2006 της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2006, έχει την έννοια ότι καλύπτει δείκτες θερμοκρασίας περιβάλλοντος από χαρτί, ενδεχομένως επικαλυμμένους με πλαστική μεμβράνη, οι οποίοι, όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα, δείχνουν, βάσει χρωματικής αλλαγής, κατά τρόπο μη αναστρέψιμο και χωρίς δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης, αν η θερμοκρασία έχει φθάσει σε μία ή περισσότερες οριακές τιμές.

(¹) EE C 127 της 20.4.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — PP Nature-Balance Lizenz GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-82/15 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Άρθρα 31 και 116 — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία διατάσσει τα κράτη μέλη να ανακαλέσουν και να τροποποιήσουν τις εθνικές άδειες κυκλοφορίας των προοριζόμενων για ανθρώπινη χρήση φαρμάκων που περιέχουν τη δραστική ουσία τολπερισόνη)

(2016/C 038/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσέουσα: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (εκπρόσωπος: M. Ambrosius, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B.-R. Killmann, A. Sipos και M. Šimerdová)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την PP Nature-Balance Lizenz GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 127 της 20.4.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Consiglio di Stato — Ιταλία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico κατά Ediltecnica SpA

(Υπόθεση C-592/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/35/ΕΚ — Περιβαλλοντική ευθύνη — Εθνική ρύθμιση μη προβλέπouσα δυνατότητα της διοικήσεως να επιβάλει, στους κυρίους γηπέδων στα οποία έχει διαπιστωθεί ρύπανση χωρίς εκείνοι να φέρουν ευθύνη για τη ρύπανση αυτή, την εφαρμογή προληπτικών μέτρων και μέτρων αποκαταστάσεως, αλλά απλώς υποχρέωση αποδόσεως των δαπανών για τις ενέργειες της διοικήσεως — Συμφωνία με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» καθώς και τις αρχές της προφυλάξεως, της προληπτικής δράσεως και της επανορθώσεως κατά προτεραιότητα στην πηγή των ζημιών που προκαλούνται στο περιβάλλον)

(2016/C 038/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico κατά

Ediltecnica SpA

Διατακτικό

Η οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σε αυτήν εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στις υποθέσεις της κύριας δίκης, βάσει της οποίας, σε περίπτωση κατά την οποία είναι αδύνατο να προσδιορισθεί ο υπεύθυνος για τη ρύπανση γηπέδου ή να απαιτηθεί από αυτόν η λήψη μέτρων αποκαταστάσεως, δεν επιτρέπεται στην αρμόδια αρχή να επιβάλει την εφαρμογή των προληπτικών μέτρων και των μέτρων αποκαταστάσεως στον κύριο του γηπέδου αυτού, ο οποίος δεν ευθύνεται για τη ρύπανση, δεδομένου ότι ο κύριος αυτός υποχρεούται απλώς να αποδώσει τις δαπάνες για τις ενέργειες της αρμόδιας αρχής εντός των ορίων της, καθοριζομένης κατόπιν των ενεργειών αυτών, αγοραίας αξίας της εκτάσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 52 της 22.02.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tamoil Italia SpA κατά Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Υπόθεση C-156/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/35/ΕΚ — Περιβαλλοντική ευθύνη — Εθνική ρύθμιση μη προβλέπouσα δυνατότητα της διοικήσεως να επιβάλει, στους κυρίους γηπέδων στα οποία έχει διαπιστωθεί ρύπανση χωρίς εκείνοι να φέρουν ευθύνη για τη ρύπανση αυτή, την εφαρμογή προληπτικών μέτρων και μέτρων αποκαταστάσεως, αλλά απλώς υποχρέωση αποδόσεως των δαπανών για τις ενέργειες της διοικήσεως — Συμφωνία με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» καθώς και τις αρχές της προφυλάξεως, της προληπτικής δράσεως και της επανορθώσεως κατά προτεραιότητα στην πηγή των ζημιών που προκαλούνται στο περιβάλλον)

(2016/C 038/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tamoil Italia SpA

κατά

Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

παρισταμένης της: Provincia di Venezia, Comune di Venezia, Regione Veneto

Διατακτικό

Η οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σε αυτήν εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στις υποθέσεις της κύριας δίκης, βάσει της οποίας, σε περίπτωση κατά την οποία είναι αδύνατο να προσδιορισθεί ο υπεύθυνος για τη ρύπανση γηπέδου ή να απαιτηθεί από αυτόν η λήψη μέτρων αποκαταστάσεως, δεν επιτρέπεται στην αρμόδια αρχή να επιβάλει την εφαρμογή των προληπτικών μέτρων και των μέτρων αποκαταστάσεως στον κύριο του γηπέδου αυτού, ο οποίος δεν ευθύνεται για τη ρύπανση, δεδομένου ότι ο κύριος αυτός υποχρεούται απλώς να αποδώσει τις δαπάνες για τις ενέργειες της αρμόδιας αρχής εντός των ορίων της, καθοριζόμενης κατόπιν των ενεργειών αυτών, αγοραίας αξίας της εκτάσεως.

(¹) EE C 194 της 24.06.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ουγγαρία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jácint Gábor Balogh κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Υπόθεση C-424/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 213 και 214 — Παράλειψη δηλώσεως ενάρξεως οικονομικής δραστηριότητας — Απαλλαγή για τις μικρές επιχειρήσεις — Κύρωση)

(2016/C 038/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jácint Gábor Balogh

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 213, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία επιβάλλει σε υποκείμενο στον φόρο την υποχρέωση να δηλώνει την έναρξη οικονομικής δραστηριότητας όταν το προϊόν της εν λόγω δραστηριότητας δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο της φορολογικής ατέλειας για τις μικρές επιχειρήσεις και ο υποκείμενος στον φόρο δεν προτίθεται να ασκήσει φορολογητέα δραστηριότητα.
- 2) Τα δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην επιβολή διοικητικού προστίμου λόγω μη συμμορφώσεως υποκειμένου στον φόρο προς την υποχρέωση περί δηλώσεως ενάρξεως οικονομικής δραστηριότητας όταν το προϊόν της δραστηριότητας αυτής δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο της φορολογικής ατέλειας για τις μικρές επιχειρήσεις. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εξετάσει αν, στην υπόθεση της κύριας δίκης, η επιβληθείσα κύρωση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

(¹) EE C 439 της 08.12.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Tribunale ordinario di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ford Motor Company κατά Wheeltrims srl

(Υπόθεση C-500/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Σχέδια ή υποδείγματα — Οδηγία 98/71/EK — Άρθρο 14 — Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 — Άρθρο 110 — Λεγόμενη ρήτρα «περί επισκευής» — Χρήση σήματος από τρίτον, χωρίς τη συναίνεση του δικαιούχου, για ανταλλακτικά ή εξαρτήματα οχημάτων αυτοκινήτων ταυτόσημα με τα προϊόντα για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα)

(2016/C 038/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ford Motor Company

κατά

Wheeltrims srl

Διατακτικό

Το άρθρο 14 της οδηγίας 98/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1998, για τη νομική προστασία σχεδίων και υποδειγμάτων, και το άρθρο 110 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της οδηγίας 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, και του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, στους κατασκευαστές ανταλλακτικών και εξαρτημάτων αυτοκινήτων, όπως τα τάσια, να επιθέτουν επί των προϊόντων τους σημείο ταυτόσημο με σήμα που έχει καταχωρίσει, μεταξύ άλλων για τέτοια προϊόντα, κατασκευαστής αυτοκινήτων οχημάτων, χωρίς τη συναίνεση του τελευταίου, για τον λόγο ότι η κατά τον τρόπο αυτό χρήση του εν λόγω σήματος συνιστά το μοναδικό μέσο επισκευής του οικείου οχήματος αποκαθιστώντας την αρχική του εμφάνιση ως σύνθετου προϊόντος.

⁽¹⁾ EE C 46 της 9.9.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2015 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Nederlandse Zuivelorganisatie

(Υπόθεση C-517/14 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Γεωργία — Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 — Μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων — Καταχώριση της ονομασίας «Edam Holland» — Παραγωγοί που χρησιμοποιούν την ονομασία «edam» — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος)

(2016/C 038/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (εκπρόσωποι: M. Loschelder και V. Schoene, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Schima, J. Guillem Carrau και G. von Rintelen), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: B. Koorman και M. Bulterman), Nederlandse Zuivelorganisatie (εκπρόσωποι: P. van Ginneken και G. Béquet, advocaten)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τη Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Nederlandse Zuivelorganisatie φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 26 της 26.1.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2015 (έβδομο τμήμα) — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου των Κάτω Χωρών και Nederlandse Zuivelorganisatie

(Υπόθεση C-519/14 P) (¹)

[Αναίρεση — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Γεωργία — Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 — Μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων — Καταχώριση της ονομασίας «Gouda Holland» — Παραγωγοί που χρησιμοποιούν το όνομα «gouda» — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος]

(2016/C 038/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (εκπρόσωποι: M. Loschelder και V. Schoene, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Schima, J. Guillem Carrau και G. von Rintelen), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman και B. Koorman), Nederlandse Zuivelorganisatie (εκπρόσωποι: P. van Ginneken και G. Béquet, δικηγόροι)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Η Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Nederlandse Zuivelorganisatie φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 16 της 19.01.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-530/14 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσως — Κρατική ενίσχυση — Ελληνικά καζίνο — Σύστημα το οποίο προβλέπει την επιβολή επιβαρύνσεως με συντελεστή 80 % επί εισιτηρίων διαφορετικής αξίας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Πλεονέκτημα — Αίτηση αναίρεσως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2016/C 038/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Μπουχάγιαρ και P. J. Loewenthal)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Κ. Μπόσκοβιτς και Π. Μυλωνόπουλος)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 26 της 26.1.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2015 — Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-545/14 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Αγωγή αποζημιώσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της καταστάσεως στη Ζιμπάμπουε — Διαγραφή του ενδιαφερομένου από τον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων που αφορούν τα μέτρα — Ανόρθωση της προβαλλόμενης ζημίας)

(2016/C 038/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσιόντες: Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd (εκπρόσωποι: H. Mercer QC, I. Quirk, Barrister)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Étienne και B. Driessen), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Bartelt και M. Κωνσταντινίδης)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τους Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd και Georgiadis Trucking (Private) Ltd να φέρουν, πέραν των δικών τους δικαστικών εξόδων, τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 46 της 9.2.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2015 — La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-1/15 SA) ⁽¹⁾

(Αίτηση άδειας κατασχέσεως εις χείρας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής)

(2016/C 038/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούσα: La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL (εκπρόσωπος: J. Steyt, avocat)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: A. Aresu)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση.
- 2) Καταδικάζει τη *La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 73 της 2.3.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 29ης Σεπτεμβρίου 2015 — ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-2/15 SA) ⁽¹⁾

(Αίτηση άδειας κατασχέσεως εις χείρας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής)

(2016/C 038/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αιτούσα: ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας (εκπρόσωπος: Σ. Παλιού, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και R. Lyal)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση.
- 2) Η ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 13.4.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως] — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău κατά Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA κ.λπ.

(Υπόθεση C-74/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρα 1, παράγραφος 1, και 2, στοιχείο β' — Καταχρηστικές ρήτρες σε συμβάσεις συναπτόμενες με καταναλωτές — Συμβάσεις εγγυήσεως και ενυπόθηκης εγγυήσεως που συνάπταν με χρηματοπιστωτικό ίδρυμα φυσικά πρόσωπα τα οποία ενήργησαν με σκοπό που δεν εμπίπτει στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητάς τους και τα οποία δεν έχουν σχέση λειτουργικής φύσεως με την εμπορική εταιρία υπέρ της οποίας εγγυήθηκαν)

(2016/C 038/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Oradea

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

κατά

Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare, Cristian Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta, υπό εκκαθάριση, SC Crisco SRL

Διατακτικό

Τα άρθρα 1, παράγραφος 1, και 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχουν την έννοια ότι η οδηγία αυτή μπορεί να τύχει εφαρμογής επί συμβάσεως ενυπόθηκης εγγυήσεως ή συμβάσεως εγγυήσεως συναφθείσας μεταξύ φυσικού προσώπου και χρηματοπιστωτικού ιδρύματος με αντικείμενο την εγγύηση των υποχρεώσεων τις οποίες συνολογώσε εμπορική εταιρία έναντι του ιδρύματος αυτού στο πλαίσιο συμβάσεως πιστώσεως, σε περίπτωση κατά την οποία το φυσικό πρόσωπο αυτό ενήργησε για την επίτευξη σκοπού που δεν εμπίπτει στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητάς του και δεν έχει δεσμό λειτουργικής φύσεως με την εν λόγω εταιρία.

(¹) EE C 171 της 26.5.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Krajský súd v Košiciach (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kovožber s. r. o. κατά Daňový úrad Košice (Υπόθεση C-120/15) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 183 — Επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου του ΦΠΑ — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει ότι τόκοι υπερημερίας επί της επιστροφής του πιστωτικού υπολοίπου του ΦΠΑ υπολογίζονται μόνο μετά την πάροδο δέκα ημερών από την περάτωση διαδικασίας φορολογικού ελέγχου]

(2016/C 038/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Košiciach

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Kovožber s. r. o.

κατά

Daňový úrad Košice

Διατακτικό

Το άρθρο 183, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι αντιβαίνει στη διάταξη αυτή η εθνική ρύθμιση που, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, προβλέπει ότι τόκοι υπερημερίας επί της επιστροφής του πιστωτικού υπολοίπου του φόρου προστιθέμενης αξίας υπολογίζονται μόνο μετά την πάροδο δέκα ημερών από την περάτωση της διαδικασίας φορολογικού ελέγχου.

(¹) EE C 213 της 29.6.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — María Pilar Plaza Bravo κατά Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Υπόθεση C-137/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Οδηγία 79/7/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζόμενων — Εργαζόμενοι υπό καθεστώς μερικής απασχολήσεως, κατά κύριο λόγο γυναικείου φύλου — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει ανώτατο ποσό της παροχής ανεργίας — Ρύθμιση που υπολογίζει το ποσό αυτό βάσει της αναλογίας του χρόνου εργασίας των εργαζόμενων υπό καθεστώς μερικής απασχολήσεως και του χρόνου εργασίας των εργαζόμενων πλήρους απασχολήσεως)

(2016/C 038/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Ανώτατο Δικαστήριο της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

María Pilar Plaza Bravo

κατά

Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως, δεν αντιτίθεται, υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, σε εθνική διάταξη βάσει της οποίας, για τον υπολογισμό των παροχών πλήρους ανεργίας που λαμβάνει εργαζόμενος λόγω απώλειας της μοναδικής θέσεως εργασίας υπό καθεστώς μερικής απασχολήσεως που διέθετε, εφαρμόζεται επί του ανώτατου προβλεπόμενου από τον νόμο ποσού των παροχών ανεργίας συντελεστής μερικής απασχολήσεως, ο οποίος αντιστοιχεί στην αναλογία του χρόνου εργασίας του εργαζόμενου υπό καθεστώς μερικής απασχολήσεως και του χρόνου εργασίας παρεμφερούς εργαζόμενου πλήρους απασχολήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 1.6.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal da Relação de Lisboa (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Cruz & Companhia Lda κατά Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

(Υπόθεση C-152/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3665/87 — Άρθρα 4, παράγραφος 1, και 13 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2220/85 — Άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Προϋποθέσεις για την αποδέσμευση της εγγυήσεως που συστάθηκε για την εξασφάλιση της επιστροφής της προκαταβολής — Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της επιστροφής — Υγής, ανόθευτη και σύμφωνη με τα συναλλακτικά ήθη ποιότητα των εξαγόμενων προϊόντων — Λήψη υπόψη, για τη χορήγηση της επιστροφής, των πραγματικών περιστατικών που διαπιστώθηκαν από την αρμόδια αρχή κατόπιν ελέγχου που πραγματοποιήθηκε μετά την πραγματική εξαγωγή και τον εκτελωνισμό των προϊόντων — Ερμηνεία της αποφάσεως Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432)]

(2016/C 038/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Cruz & Companhia Lda

κατά

Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Διατακτικό

Το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2220/85 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1985, για τον καθορισμό των κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εγγυήσεων για τα γεωργικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 3403/93 της Επιτροπής, της 10ης Δεκεμβρίου 1993, έχει την έννοια ότι η εγγύηση την οποία παρέχει εξαγωγέας για την εξασφάλιση της επιστροφής της προκαταβολής που έχει εισπράξει έναντι της επιστροφής κατά την εξαγωγή δύναται να καταπέσει όταν, κατόπιν ελέγχου πραγματοποιηθέντος μετά την πραγματική εξαγωγή και τον εκτελωνισμό των εν λόγω προϊόντων, διαπιστώνεται η μη εκπλήρωση μιας από τις λοιπές προϋποθέσεις για τη χορήγηση της επιστροφής αυτής, ειδικότερα η προϋπόθεση της υγιούς, ανόθευτης και σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη ποιότητας των εξαγόμενων προϊόντων, την οποία προβλέπει το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/94 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1994.

(¹) EE C 205 της 22.6.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Openbaar Ministerie κατά A.

(Υπόθεση C-463/15 PPU) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης — Άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1 — Προϋποθέσεις εκτέλεσεως — Εθνική ποινική νομοθεσία η οποία εξαρτά την εκτέλεση εντάλματος σύλληψης τόσο από την προϋπόθεση του διττού αξιοποίνου όσο και από την προϋπόθεση η αξιόποινη πράξη να τιμωρείται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσεως με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών)

(2016/C 038/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Openbaar Ministerie

κατά

A.

Διατακτικό

Τα άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχουν την έννοια ότι η παράδοση εκζητούμενου προσώπου βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης απαγορεύεται να εξαρτάται, στο κράτος μέλος εκτέλεσεως, τόσο από την προϋπόθεση ότι η πράξη λόγω της οποίας εκδίδεται το ένταλμα αυτό συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους όσο και από την προϋπόθεση ότι η πράξη αυτή τιμωρείται, κατά το ίδιο αυτό δίκαιο, με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών.

(¹) EE C 363 της 3.11.2015.

Αναίρεση που άσκησε με τηλεομοιοτυπία στις 26 Ιανουαρίου 2015 η Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V., κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 25 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-556/13, Verband der Kölnisch Wasser Hersteller e.V. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-29/15 P)

(2016/C 038/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. (εκπρόσωπος: T. Schulte-Beckhausen, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως με διάταξη της 3ης Δεκεμβρίου 2015 και αποφάνθηκε ότι η αναρρεσίουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 21 Οκτωβρίου 2015 — J.J. de Lange κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-548/15)

(2016/C 038/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίων: J.J. de Lange

Αναρρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 3 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή επί περιλαμβανομένου σε φορολογική ρύθμιση φορολογικού πλεονεκτήματος, δυνάμει του οποίου οι εκπαιδευτικές δαπάνες, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μπορούν να εκπέσουν από το φορολογητέο εισόδημα;

Αν η απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα είναι αρνητική:

2) Πρέπει η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας, ως γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, να εφαρμοστεί επί φορολογικού πλεονεκτήματος, δυνάμει του οποίου οι εκπαιδευτικές δαπάνες μπορούν να εκπέσουν μόνο υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ακόμη και όταν το φορολογικό αυτό πλεονέκτημα δεν εμπίπτει στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2000/78/ΕΚ και η ρύθμιση αυτή δεν εφαρμόζει το δικαίο της Ένωσης;

Αν η απάντηση στο πρώτο ή στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα είναι καταφατική:

3) α. Μπορεί η κατά παράβαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας, ως γενικής αρχή του δικαίου της Ένωσης, διαφορετική μεταχείριση να δικαιολογηθεί κατά τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 6 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ;

- β. Αν όχι, ποια κριτήρια ισχύουν για την εφαρμογή της αρχής αυτής ή για τη δικαιολόγηση μιας διακρίσεως λόγω ηλικίας;
- 4) α. Πρέπει το άρθρο 6 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ και/ή αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι μια διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας μπορεί να δικαιολογηθεί αν ο λόγος για αυτή τη διαφορετική μεταχείριση αφορά μόνο ένα μέρος των περιπτώσεων οι οποίες υποβάλλονται στην εν λόγω διάκριση;
- β. Μπορεί μια διάκριση λόγω ηλικίας να δικαιολογηθεί από την άποψη του νομοθέτη ότι πάνω από μια ορισμένη ηλικία δεν είναι αναγκαία η ύπαρξη ενός φορολογικού πλεονεκτήματος λόγω της «προσωπικής ευθύνης» αυτού ο οποίος το αξιώνει για να επιτύχει τον σκοπό που επιδιώκεται με το φορολογικό αυτό πλεονέκτημα;

(¹) ΕΕ L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Craiova (Ρουμανία) στις 28 Οκτωβρίου 2015 — Fondul Proprietatea SA κατά Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

(Υπόθεση C-556/15)

(2016/C 038/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Craiova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Fondul Proprietatea SA

Καθή: Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 107 ΣΛΕΕ την έννοια ότι η συμμετοχή της εταιρίας COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA SA στο εταιρικό κεφάλαιο της εταιρίας εκτέλεσης έργου HIDRO TARNIȚA SA, η οποία έχει ως σκοπό την κατασκευή και λειτουργία του υδροηλεκτρικού σταθμού TARNIȚA — LĂPUȘTEȘTI, συνιστά κρατική ενίσχυση χορηγούμενη στους παραγωγούς αιολικής και φωτοβολταϊκής ενέργειας, δεδομένου ότι ο δηλωθείς σκοπός του εν λόγω έργου είναι η εξασφάλιση ιδανικών συνθηκών για την εγκατάσταση μεγαλύτερης ισχύος στους ηλεκτρικούς σταθμούς που παράγουν αυτό το είδος ενέργειας, δηλαδή: (i) ότι το εν λόγω μέτρο χρηματοδοτείται από το κράτος ή μέσω κρατικών πόρων (ii) ότι έχει επιλεκτικό χαρακτήρα και (iii) ότι μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών[;]
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα, υπόκειται η εν λόγω κρατική ενίσχυση στην υποχρέωση κοινοποίησεως που προβλέπει το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 3 Νοεμβρίου 2015 — Onix Asigurări SA κατά Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

(Υπόθεση C-559/15)

(2016/C 038/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Onix Asigurări SA

Εφεσίβλητο: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το κοινοτικό δίκαιο, ιδίως δε το άρθρο 40, παράγραφος 6, της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ ⁽¹⁾, το σημείο 5 της ερμηνευτικής ανακοινώσεως 2000/C/43/03 της Επιτροπής και η κοινοτική αρχή του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό ερμηνευτική προσέγγιση (όπως αυτή που αφορά το άρθρο 193, παράγραφος 4, του κώδικα ιδιωτικών ασφαλίσεων, ο οποίος εγκρίθηκε με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 209 της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, και την οποία προκρίνει το παρόν δικαστήριο), κατά την οποία η εποπτική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής ασφαλιστικής επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών μπορεί να λάβει, σε κατεπείγουσες περιπτώσεις και για την προστασία των συμφερόντων των ασφαλισμένων και των δικαιούχων ασφαλιστικών παροχών, απαγορευτικά μέτρα, ιδίως δε το μέτρο της απαγορεύσεως της συνάψεως νέων συμβάσεων στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής, τα οποία βασίζονται στο ότι δεν πληρούνται, αρχικώς ή εν συνεχεία, στοιχείο που εκτιμάται κατά τη διακριτική ευχέρεια της αρχής, υποκειμενική προϋπόθεση, προβλεπόμενη για τη χορήγηση της άδειας ασκήσεως της ασφαλιστικής δραστηριότητας, ιδίως δε η σχετική με τη φήμη;

⁽¹⁾ Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 30 Οκτωβρίου 2015 — Europa Way Srl, Persidera SpA κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni κ.λπ.

(Υπόθεση C-560/15)

(2016/C 038/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσες: Europa Way Srl, Persidera SpA

Καθών η αναίρεση: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει η αμφισβητούμενη νομοθετική ρύθμιση και οι μεταγενέστερες πράξεις εφαρμογής στους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους οι αρμοδιότητες περί ρυθμίσεως της αγοράς τηλεοπτικών υπηρεσιών ανατίθενται σε ανεξάρτητη διοικητική αρχή (άρθρα 3 και 8 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ ⁽¹⁾, οδηγία-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2009/140/ΕΚ ⁽²⁾);
- 2) Αντιβαίνει η αμφισβητούμενη νομοθετική ρύθμιση και οι μεταγενέστερες πράξεις εφαρμογής στις διατάξεις (άρθρο 7 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ ⁽³⁾, οδηγία για την αδειοδότηση, και άρθρο 6 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ, οδηγία — πλαίσιο) που προβλέπουν προηγούμενη δημόσια διαβούλευση εκ μέρους της ανεξάρτητης εθνικής αρχής στην οποία έχουν ανατεθεί κανονιστικά καθήκοντα όσον αφορά τον εν λόγω τομέα;
- 3) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα, στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ, στο άρθρο 9 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία-πλαίσιο), στα άρθρα 3, 5 και 7 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ (οδηγία για την αδειοδότηση) και στα άρθρα 2 και 4 της οδηγίας 2002/77/ΕΚ ⁽⁴⁾ (οδηγία για τον ανταγωνισμό), καθώς και στις αρχές της μη διακρίσεως, της διαφάνειας, του ελεύθερου ανταγωνισμού, της αναλογικότητας, της αποτελεσματικότητας και της πολυφωνίας της ενημέρωσης, η ακύρωση της διαδικασίας *beauty contest* -η οποία διενεργήθηκε με σκοπό να θεραπευθεί, στο πλαίσιο του συστήματος εκχώρησης των ψηφιακών τηλεοπτικών συχνοτήτων, ο παράνομος αποκλεισμός οικονομικών φορέων της αγοράς και να διασφαλιστεί η πρόσβαση στην αγορά των μικρών επιχειρήσεων- και η αντικατάστασή της από μία άλλη διαδικασία επαχθούς διαγωνισμού, που προβλέπει την επιβολή στους συμμετέχοντες προϋποθέσεων και υποχρεώσεων οι οποίες προηγουμένως δεν απαιτούνταν από τους *incumbents* [ήδη ευρισκόμενους εντός της αγοράς οικονομικούς φορείς], καθιστώντας τη συμμετοχή στον διαγωνισμό επαχθή και μη οικονομικά συμφέρουσα;

- 4) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα, στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ, στο άρθρο 9 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία-πλαίσιο), στα άρθρα 3, 5 και 7 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ (οδηγία για την αδειοδότηση), στα άρθρα 2 και 4 της οδηγίας 2002/77/ΕΚ (οδηγία για τον ανταγωνισμό), στο άρθρο 258 ΣΛΕΕ, καθώς και στις αρχές της μη διακρίσεως, της διαφάνειας, του ελεύθερου ανταγωνισμού, της αναλογικότητας, της αποτελεσματικότητας και της πολυφωνίας της ενημέρωσης, ο επανασχεδιασμός του Σχεδίου εκχώρησης των συχνοτήτων, με τη μείωση του αριθμού των εθνικών δικτύων από 25 σε 22 (και την διασφάλιση στους ήδη ευρισκόμενους εντός της αγοράς φορείς της ίδιας διαθέσιμότητας σε πολυπλέκτες), τη μείωση των τμημάτων του διαγωνισμού σε 3 πολυπλέκτες, την κατανομή των συχνοτήτων στη ζώνη VHF-III, δημιουργώντας κίνδυνο αυξημένων παρεμβολών;
- 5) Επιτρέπει η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, όπως αυτή έχει καθιερωθεί από το Δικαστήριο, την ακύρωση της διαδικασίας *beauty contest*, η οποία δεν επέτρεψε στους προσφεύγοντες που είχαν ήδη γίνει δεκτοί στη δωρεάν διαδικασία να καταστούν σίγουρα ανάδοχοι κάποιων εκ των τμημάτων που αποτελούν αντικείμενο του διαγωνισμού;
- 6) Είναι συμβατή με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την εκχώρηση δικαιωμάτων εκμετάλλευσης συχνοτήτων (άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ, οδηγία-πλαίσιο, άρθρα 5 και 7 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ, οδηγία για την αδειοδότηση, άρθρα 2 και 4 της οδηγίας 2002/77/ΕΚ, οδηγία για τον ανταγωνισμό) η θέσπιση διατάξεως όπως εκείνη του άρθρου 3*quinqüies* του νομοθετικού διατάγματος 16 του 2012, η οποία βρίσκεται σε δυσαρμονία με τα χαρακτηριστικά της αγοράς ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) (ΕΕ L 108, σ. 33).
- ⁽²⁾ Οδηγία 2009/140/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για την τροποποίηση των οδηγιών 2002/21/ΕΚ σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, 2002/19/ΕΚ σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες καθώς και με τη διασύνδεσή τους, και 2002/20/ΕΚ για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 337, σ. 37).
- ⁽³⁾ Οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) (ΕΕ L 108, σ. 21).
- ⁽⁴⁾ Οδηγία 2002/77/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 249, σ. 21).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgerichtshof* (Αυστρία) στις
4 Νοεμβρίου 2015 — *Hans-Peter Ofenböck***

(Υπόθεση C-565/15)

(2016/C 038/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: *Hans-Peter Ofenböck*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται η οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (στο εξής: οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές), στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως η οποία περιορίζει, από απόψεως συχνότητας, τη δυνατότητα των πρατηριούχων καυσίμων να τροποποιούν τις τιμές των καυσίμων, με συνέπεια ο καθορισμός υψηλότερης τιμής πωλήσεως να επιτρέπεται μόνον άπαξ ημερησίως;
- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν είναι πλήρως καταφατική, αλλά κατά τον έλεγχο ενός τέτοιου περιορισμού βάσει των άρθρων 5 έως 9 της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι περιστάσεις κάθε μεμονωμένης περιπτώσεως υπό την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου;

Όταν πρόκειται για ρύθμιση που εισάγει περιορισμούς στη δυνατότητα της αυξήσεως των τιμών καταναλωτή, ποια κριτήρια πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση κατά τον απαιτούμενο —σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-540/08— έλεγχο του επιτρεπτού ενός τέτοιου περιορισμού βάσει των άρθρων 5 έως 9 της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 5 Νοεμβρίου 2015 — Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e. V. κατά comtech GmbH

(Υπόθεση C-568/15)

(2016/C 038/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e. V.

Εναγόμενη: comtech GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών⁽¹⁾, την έννοια ότι η τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ καταναλωτή και εμπόρου μέσω τηλεφωνικής γραμμής που έχει εγκαταστήσει ο έμπορος για να επικοινωνούν μαζί του οι καταναλωτές για θέματα που αφορούν τις μεταξύ τους συναφθείσες συμβάσεις δεν πρέπει να συνεπάγεται για τον καταναλωτή κόστος υψηλότερο από εκείνο με το οποίο θα βαρυνόταν για την κλήση σε έναν τυπικό (γεωγραφικό) αριθμό σταθερής ή κινητής τηλεφωνίας;
- 2) Αντιτίθεται το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ σε εθνική διάταξη κατά την οποία, εφόσον ο έμπορος έχει εγκαταστήσει γραμμή εξυπηρέτησεως με πρόθεμα 0180 για την τηλεφωνική επικοινωνία με καταναλωτές σχετικά με συναφθείσες συμβάσεις, ο καταναλωτής βαρύνεται με το κόστος που του χρεώνει ο πάροχος τηλεπικοινωνιών υπηρεσιών για τη χρησιμοποίηση της συγκεκριμένης τηλεπικοινωνιακής υπηρεσίας ακόμη και αν το κόστος αυτό υπερβαίνει το κόστος με το οποίο θα βαρυνόταν ο καταναλωτής για την τηλεφωνική επικοινωνία μέσω τυπικού (γεωγραφικού) αριθμού σταθερής ή κινητής τηλεφωνίας;

Εν πάση περιπτώσει, συμβιβάζεται με το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας μία τέτοια εθνική διάταξη, εφόσον ο πάροχος τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών δεν αποδίδει στον έμπορο μέρος του αντιτίμου το οποίο χρεώνει στον καταναλωτή για την τηλεφωνική επικοινωνία μέσω του αριθμού με το πρόθεμα 0180;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· ΕΕ L 304, σ. 64.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 5 Νοεμβρίου 2015 — X κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-569/15)

(2016/C 038/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσεύουσα: X

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο τίτλος II του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένας κατοικών στις Κάτω Χώρες εργαζόμενος, ο οποίος ασκεί συνήθως τις δραστηριότητές του στις Κάτω Χώρες και λαμβάνει άδεια άνευ αποδοχών για διάστημα τριών μηνών, θεωρείται ότι κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής συνεχίζει να ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στις Κάτω Χώρες (επίσης) αν (i) η σχέση του εργασίας διατηρήθηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής και (ii) για την εφαρμογή του ολλανδικού νόμου *Werkloosheidswet* η περίοδος αυτή θεωρείται ως περίοδος κατά την οποία ασκείται μισθωτή δραστηριότητα;
- 2) α) Ποια είναι η εφαρμοστέα νομοθεσία βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 όταν ο εργαζόμενος αυτός κατά τη διάρκεια της άδειας άνευ αποδοχών ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος;
- 2) β) Έχει εν προκειμένω σημασία το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος εργαζόμενος άσκησε για διάστημα περίπου μιας έως δύο εβδομάδων μισθωτή δραστηριότητα σε αυτό το άλλο κράτος μέλος δύο φορές κατά το επόμενο έτος και μία φορά ετησίως κατά τα ακόλουθα τρία έτη ενώ δεν βρισκόταν σε άδεια άνευ αποδοχών στις Κάτω Χώρες;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 5 Νοεμβρίου 2015 — X κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-570/15)

(2016/C 038/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσεύων: X

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Ποιο κριτήριο ή ποια κριτήρια πρέπει να χρησιμοποιηθεί ή χρησιμοποιηθούν για να καθοριστεί η εφαρμοστέα νομοθεσία βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾ στην περίπτωση ενός κατοικούντος στο Βέλγιο εργαζομένου, ο οποίος κατά το επίμαχο έτος άσκησε στις Κάτω Χώρες το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος των δραστηριοτήτων του για τον Ολλανδό εργοδότη του και ο οποίος, επιπλέον, άσκησε το 6,5 % των συνολικών δραστηριοτήτων του στο Βέλγιο, είτε κατ' οίκον είτε επισκεπτόμενος πελάτες, ενώ το ποσοστό αυτό δεν αντιστοιχεί σε σταθερό πλάνο εργασίας και ουδέποτε υπήρξε με τον εργοδότη συμφωνία σχετικά με την άσκηση δραστηριοτήτων στο Βέλγιο;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) στις 9 Νοεμβρίου 2015 — Βελγικό Δημόσιο κατά Oxycre Belgium SA

(Υπόθεση C-573/15)

(2016/C 038/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούν: Βελγικό Δημόσιο

Εφεσίβλητη: Oxycre Belgium SA

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει προς το άρθρο 98, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙΙ, σημεία 3 και 4, της οδηγίας περί ΦΠΑ, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της αρχής της ουδετερότητας, εθνική διάταξη η οποία προβλέπει την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στην οξυγονοθεραπεία μέσω φιαλών οξυγόνου, ενώ η οξυγονοθεραπεία μέσω συμπυκνωτή οξυγόνου υπόκειται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Νοεμβρίου 2015 η Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-584/14, INDITEX κατά ΓΕΕΑ — ANSELL (ZARA)

(Υπόθεση C-575/15 P)

(2016/C 038/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) (εκπρόσωπος: C. Duch Fonoll, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή που άσκησε η Inditex SA κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 19ης Μαΐου 2014, (υπόθεση R 1118/2013-2), και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και την προγενέστερη απόφαση του τμήματος ακυρώσεως του ΓΕΕΑ, της 30ής Απριλίου 2013, με την οποία έγινε δεκτό το αίτημα για έκπτωση από τα δικαιώματα επί του υπ' αριθ. 112.755 κοινοτικού σήματος ZARA για τις υπηρεσίες της κλάσεως 39·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με την παρούσα αίτηση αναίρεσεως τίθεται υπό αμφισβήτηση, μέσω έξι λόγων αναίρεσεως, το σκεπτικό που εκτίθεται στις σκέψεις 32 έως 37 της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

2. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 65, παράγραφος 3, του ΚΚΣ⁽¹⁾, καθότι, στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, υπερέβη τα όρια της προσφυγής της οποία είχε επιληφθεί, καθής στιγμής αμφισβήτησε τη χρήση του υπ' αριθ. 112755 σήματος ZARA για τις υπηρεσίες της κλάσεως 39, ενώ το ζήτημα αυτό δεν ενέπιπτε στη διαφορά και δεν είχε τεθεί με την προσφυγή.
3. Το αντικείμενο της προσφυγής που είχε υποβληθεί ενώπιον του τμήματος προσφυγών περιοριζόταν μόνον στο να καθοριστεί κατά πόσον η εκ μέρους της Inditex χρήση του σήματος ZARA για τις υπηρεσίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων που παρείχε η εν λόγω εταιρεία στους δικαιοδόχους της μπορούσε να θεωρηθεί ή όχι ως δημόσια χρήση, σε αντιδιαστολή με την ιδιωτική χρήση εντός της ίδιας της εταιρείας και, ως εκ τούτου, κατά πόσον μπορούσε να θεωρηθεί αποτελεσματική χρήση ή όχι. Συνεπώς, η χρήση αυτή καθαυτήν του σήματος ZARA για τις υπηρεσίες μεταφοράς και διανομής που παρείχε η δικαιούχος του σήματος επρόκειτο για μη αμφισβητήσιμο γεγονός που δεν είχε αποτελέσει αντικείμενο συζητήσεως σε διοικητικό επίπεδο.
4. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως η Inditex προβάλλει ότι, στις σκέψεις 32 και 33 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΚΣ, καθότι προέβη σε σύγχυση των όρων «εμπορική ενσωμάτωση», ο οποίος αφορά την δικαιούχο εταιρεία οσάκις ενσωματώνεται στο εμπορικό σύστημα του δικαιοπάροχου, με τον όρο «οικονομική ολοκλήρωση» ή «οικονομική ενότητα» υπό την έννοια του βαθμού οικονομική εξάρτησης.
5. Στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, ότι το γεγονός ότι οι δικαιοδόχοι της Inditex ακολουθούν ένα εμπορικό πρότυπο που είναι ενσωματωμένο από εμπορικής απόψεως στο εμπορικό σύστημα της δικαιοπαρόχου συνεπάγεται ότι αυτοί παύουν να συνιστούν ανεξάρτητες οικονομικές ενότητες, τουτέστιν, να συνιστούν τρίτους που δεν υπάγονται στην εσωτερική οργάνωση της δικαιοπαρόχου. Κατά την αναιρεσίσεισα, η εκτίμηση αυτή στερείται νομικού ερείσματος και είναι, επομένως, εσφαλμένη.
6. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, διαστρέβλωσε το νόημα της από 7 Μαΐου 2012 ένορκης καταθέσεως του D. Antonio Abril (παράρτημα 4 της αιτήσεως αναιρέσεως), καθόσον αναπαρήγαγε κατά υποκειμενικό τρόπο τμήμα των δηλώσεων του τελευταίου με αποτέλεσμα να ερμηνεύσει το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα το εν λόγω έγγραφο γεγονός, που επηρέασε το συμπέρασμά του όσον αφορά τη δημόσια χρήση του σήματος ZARA.
7. Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΚΣ, καθότι παρέβη, στη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, τους κανόνες κατά τους οποίους, για την αξιολόγηση της πραγματικής χρήσεως του σήματος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των γεγονότων και περιστάσεων που μπορούν να αποδείξουν την ουσιαστική εμπορική εκμετάλλευσή του. Συγκεκριμένα, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Inditex δεν έχει παρουσία στην αγορά των υπηρεσιών μεταφοράς εμπορευμάτων με το σήμα ZARA, διότι η εταιρεία αυτή δεν διαθέτει κύκλο εργασιών εκ της παροχής των υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην κλάση 39.
8. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Inditex δεν παρείχε υπηρεσίες μεταφοράς εμπορευμάτων σε τρίτους μη υπαγόμενους στην οικονομική της ενότητα, καθότι πρόκειται περί εταιρείας που δραστηριοποιείται στην κατασκευή και πώληση προϊόντων μόδας και όχι περί μεταφορικής εταιρείας. Κατά την αναιρεσίσεισα, η άποψη αυτή του Γενικού Δικαστηρίου είναι εσφαλμένη και αντιβαίνει στο δίκαιο και στη νομολογία της Ένωσης σύμφωνα με τα όσα παρατέθηκαν στον σχετικό λόγο ακυρώσεως της προσφυγής.
9. Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, η Inditex προβάλλει ότι, στη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο, διαστρέβλωσε το νόημα της από 7 Μαΐου 2012 ένορκης καταθέσεως του D. Antonio Abril, καθότι ερμήνευσε τα αριθμητικά στοιχεία του σημείου 18 της καταθέσεως ως ενδεικτικά στοιχεία για την πραγματική εμπορική εκμετάλλευση του επίμαχου σήματος όσον αφορά την εμπορία προϊόντων, ενώ, στην πραγματικότητα, οι μνημονευόμενες στο έγγραφο αυτό ποσότητες αναφέρονται αποκλειστικώς στα ποσά που εισέπραξε η Inditex από τους δικαιοδόχους της για τις υπηρεσίες μεταφοράς που παρέσχε η πρώτη στις τελευταίες.
10. Τέλος, με τον έκτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο λόγω παραβάσεως του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΚΣ, σε συνδυασμό με τον κανόνα 22 του κανονισμού 2868/1995⁽²⁾, καθόσον, στη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απαιτήσε από την Inditex μια «probatio diabólica» ζητώντας να προσκομισθούν αποδείξεις σε σχέση με τον κύκλο εργασιών στο μέτρο που δεν είχαν προσκομιστεί τιμολόγια, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο γνώριζε ότι η Inditex αδυνατούσε να προσκομίσει τέτοια τιμολόγια καθότι επρόκειτο περί μη υφιστάμενων εγγράφων για τους λόγους που παρατέθηκαν στον σχετικό λόγο ακυρώσεως της προσφυγής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 78, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Βέλγιο), στις 9 Νοεμβρίου 2015 — Johannes Van der Weegen και Anna Pot κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-580/15)

(2016/C 038/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Johannes Van der Weegen και Anna Pot

Καθού-εναγόμενο: Belgische Staat

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει το άρθρο 21, 5°, του WIB 1992 [κώδικα του 1992 περί του φόρου εισοδήματος], όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 170 του νόμου της 25ης Απριλίου 2014 περί διαφόρων διατάξεων, προς τις διατάξεις των άρθρων 56 και 63 ΣΛΕΕ καθώς και των άρθρων 36 και 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ, δεδομένου ότι η επίμαχη διάταξη, μολονότι έχει αδιακρίτως εφαρμογή επί των κατοίκων ημεδαπής και των κατοίκων αλλοδαπής παρόχων υπηρεσιών, απαιτεί να πληρούνται προϋποθέσεις ανάλογες με αυτές που περιλαμβάνονται στο άρθρο [2] του εκτελεστικού βασιλικού διατάγματος του WIB 1992, οι οποίες de facto προσιδιάζουν στη βελγική αγορά οπότε οι από την αλλοδαπή πάροχοι υπηρεσιών εμποδίζονται σοβαρά κατά την προσφορά των υπηρεσιών τους εντός του Βελγίου;

Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-583/15)

(2016/C 038/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Guerra e Andrade και J. Hottiaux)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να δημιουργήσει το δικό της ηλεκτρονικό μητρώο των επιχειρήσεων οδικών μεταφορών και να το διασυνδέσει με τα ηλεκτρονικά μητρώα των λοιπών κρατών μελών, η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1071/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα και για την κατάργηση της οδηγίας 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 1071/2009, κάθε κράτος μέλος τηρεί εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο των επιχειρήσεων οδικών μεταφορών στις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα από αρμόδια αρχή που αυτό έχει καθορίσει.

Η πρώτη παράγραφος ορίζει επιπλέον ότι η επεξεργασία των δεδομένων του μητρώου, και ιδίως των δεδομένων που απαριθμούνται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, πραγματοποιείται προς τον σκοπό αυτό υπό τον έλεγχο της δημόσιας αρχής. Στα δεδομένα που περιέχονται στο εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο έχουν πρόσβαση όλες οι αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους.

Παρά ταύτα, από την απάντηση του Πορτογαλικού κράτους στην επιπρόσθετη αιτιολογημένη γνώμη προκύπτει ότι η πορτογαλική διοίκηση δεν έχει εξασφαλίσει ακόμη τη συμφωνία των τριών εθνικών αρχών που παρεμβάλλονται στο σύστημα, ήτοι της εθνικής αρχής οδικής ασφάλειας, της αρχής για τις συνθήκες εργασίας και της Γενικής Διεύθυνσης Διοικήσεως της Δικαιοσύνης.

Υπό αυτές τις περιστάσεις, όχι μόνο δεν υπάρχει εθνικό μητρώο, αλλά εξακολουθούν να υφίστανται τα επιμέρους μητρώα των τριών εθνικών αρχών, και οι αρμόδιες αρχές του Πορτογαλικού κράτους δεν έχουν πρόσβαση στα επίμαχα δεδομένα.

Κατά συνέπεια, το Πορτογαλικό κράτος παρέβη το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 1071/2009.

Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 5, του κανονισμού 1071/2009, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της διασύνδεσης και της προσβασιμότητας στα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα σε επίπεδο Ένωσης.

Δεδομένου ότι δεν υπάρχει στην Πορτογαλία ούτε καν εθνικό μητρώο, δεν χωρεί αμφιβολία ότι η πορτογαλική διοίκηση δεν έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασυνδέσει το εθνικό της μητρώο, το οποίο δεν διαθέτει, με τα λοιπά εθνικά μητρώα.

Κατά συνέπεια, το Πορτογαλικό κράτος παρέβη το άρθρο 16, παράγραφος 5, του κανονισμού 1071/2009.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το tribunal administratif de Melun (Γαλλία) στις 11 Νοεμβρίου 2015 — Glencore Céréales France κατά Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Υπόθεση C-584/15)

(2016/C 038/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Melun

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Glencore Céréales France

Καθού: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer [εθνικός οργανισμός για τα αγροτικά προϊόντα και τα προϊόντα αλιείας] (FranceAgriMer)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να συναχθεί από την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2012 επί της υποθέσεως C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung κατά Pfeifer & Langen KG, ότι το άρθρο 3 του κανονισμού 2988/95 ⁽¹⁾, το οποίο θεσπίζει το καθεστώς της παραγραφής στο κοινοτικό δικαιο, έχει εφαρμογή σε μέτρα που αφορούν την καταβολή των τόκων οι οποίοι οφείλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 52 του κανονισμού (ΕΚ) 800/1999 ⁽²⁾ και του άρθρου 5α του κανονισμού (ΕΚ) 770/96 ⁽³⁾;
- 2) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η αξίωση τόκων απορρέει, εκ φύσεως, από «διαρκή ή επαναλαμβανόμενη» παρατυπία η οποία παύει να υφίσταται κατά την ημέρα καταβολής της κύριας οφειλής, με συνέπεια η ημερομηνία αυτή να συνιστά την αφετηρία της προθεσμίας παραγραφής της σχετικής με τους τόκους αξιώσεως;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, πρέπει ως αφετηρία της προθεσμίας παραγραφής να εκλαμβάνεται η ημέρα διαπράξεως της παρατυπίας στην οποία θεμελιώνεται η κύρια οφειλή, ή μήπως πρέπει να εκλαμβάνεται ως αφετηρία η ημέρα καταβολής της ενισχύσεως ή ελευθερώσεως της εγγυήσεως, η οποία συνιστά και την αφετηρία υπολογισμού των εν λόγω τόκων;

- 4) Πρέπει για την εφαρμογή των κανόνων παραγραφής του κανονισμού 2988/95 να θεωρείται ότι κάθε πράξη που διακόπτει την παραγραφή όσον αφορά την κύρια αξίωση διακόπτει και την παραγραφή όσον αφορά τους τόκους, ακόμη κι αν στις πράξεις που διακόπτουν την παραγραφή της κύριας αξίωσης δεν γίνεται μνεία των εν λόγω τόκων;
- 5) Επέρχεται η λόγω συμπληρώσεως της ανώτατης προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95 παραγραφή αν, εντός της προθεσμίας αυτής, ο καταβαλών οργανισμός ζητήσει την επιστροφή της αχρεωστήτως καταβληθείσας ενισχύσεως χωρίς ταυτόχρονα να ζητήσει και την καταβολή των τόκων;
- 6) Όσον αφορά τις παραγραφές οι οποίες δεν είχαν ακόμη συμπληρωθεί κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του νόμου υπ' αριθ. 2008-561, της 17ης Ιουνίου 2008, αντικατέστησε η γενική πενταετής προθεσμία παραγραφής του άρθρου 2224 του Αστικού Κώδικα, η οποία εισήχθη στο εθνικό δίκαιο με τον ανωτέρω νόμο, την τετραετή προθεσμία παραγραφής που προβλέπεται στον κανονισμό 2988/95, κατ' εφαρμογήν της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού;

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 800/1999 της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1999, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εξαγωγής για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 102, σ. 11).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 770/96 της Επιτροπής, της 26ης Απριλίου 1996, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3002/92 περί θεσπίσεως κοινών λεπτομερών κανόνων για τον έλεγχο της χρησιμοποίησης ή/και προορισμού των προϊόντων που προέρχονται από την παρέμβαση (ΕΕ L 104, σ. 13).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε tribunal de première instance de Bruxelles
(Βέλγιο) στις 12 Νοεμβρίου 2015 — Raffinerie Tirlemontoise SA κατά État belge**

(Υπόθεση C-585/15)

(2016/C 038/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Raffinerie Tirlemontoise SA

Καθού: État belge

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 33, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2038/1999 του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης (¹), κυρίως υπό το πρίσμα της αποφάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 και C-234/10, [EU:C:2012:591]), την έννοια ότι για τον υπολογισμό του μέσου όρου ζημιών, πρέπει το ποσό των πραγματικών εξόδων να διαιρείται, για όλες τις κατηγορίες εξαγόμενης ζάχαρης, διά του συνόλου των εξαχθεισών ποσοτήτων, ανεξαρτήτως αν έχουν όντως καταβληθεί επιστροφές για τις ποσότητες αυτές;
- 2) Έχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2038/1999 του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης, κυρίως υπό το πρίσμα της αποφάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 και C-234/10, [EU:C:2012:591]), την έννοια ότι οι μεταφορές που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη (ως στοιχείο χρεώσεως ή πιστώσεως) κατά τον συνολικό υπολογισμό των εισφορών στην παραγωγή πρέπει να υπολογισθούν, για όλες τις κατηγορίες εξαγόμενης ζάχαρης, διαιρώντας το ποσό των πραγματικών εξόδων διά του συνόλου των ποσοτήτων που πράγματι εξήχθησαν, ανεξαρτήτως αν έχουν όντως καταβληθεί επιστροφές κατά την εξαγωγή για τις ποσότητες αυτές;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, είναι οι κανονισμοί 2267/2000 ⁽²⁾ και 1993/2001 ⁽³⁾ άκυροι;

⁽¹⁾ ΕΕ L 252, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2267/2000 της Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 2000, για τον καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 1999/2000, των ποσών των συνεισφορών στην παραγωγή, καθώς και του συντελεστή υπολογισμού της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 259, σ. 29).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1993/2001 της Επιτροπής, της 11ης Οκτωβρίου 2001, για τον καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2000/01, των ποσών των συνεισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 271, σ. 15).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 1 de Jerez de la Frontera (Ισπανία) στις 16 Νοεμβρίου 2015 — Banco Santander, S.A. κατά Cristobalina Sánchez López

(Υπόθεση C-598/15)

(2016/C 038/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Banco Santander, S.A.

Εναγόμενη: Cristobalina Sánchez López

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αντιτίθενται οι παρατιθέμενες διατάξεις της οδηγίας (άρθρα 3, παράγραφοι 1 και 2, 6, παράγραφος 1 και 7, παράγραφος 1 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ) ⁽¹⁾ και οι επιδιωκόμενοι από αυτήν σκοποί σε ρύθμιση όπως η επίμαχη εθνική, η οποία προβλέπει διαδικασία όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 250, παράγραφος 1, σημείο 7, του Ley de Enjuiciamiento Civil (Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), δυνάμει της οποίας ο εθνικός δικαστής υποχρεούται να διατάξει την απόδοση της κατοικίας που κατασχέθηκε στο πρόσωπο στο οποίο αυτή κατακυρώθηκε στο πλαίσιο εξωδικαστικής διαδικασίας εκτελέσεως ενυπόθηκης απαιτήσεως, στην οποία [...] βάσει του εφαρμοστέου στην υπόθεση της κύριας δίκης νομικού πλαισίου, ήτοι του άρθρου 129 της Ley Hipotecaria (νόμου περί υποθηκών), όπως τροποποιήθηκε με τον Νόμο 1/2000 της 8ης Ιανουαρίου 2000, και των άρθρων 234 έως 236-ο του Reglamento Hipotecario (κανονιστικής πράξεως περί υποθηκών), όπως τροποποιήθηκε από το Real Decreto (βασιλικό διάταγμα) 290/1992, δεν ήταν δυνατός ούτε αυτεπάγγελτος δικαστικός έλεγχος καταχρηστικών ρητρών ούτε η προβολή αντιρρήσεων από τον οφειλέτη για τον συγκεκριμένο λόγο[,] είτε στο πλαίσιο της εξωδικαστικής διαδικασίας εκτελέσεως ενυπόθηκης απαιτήσεως είτε στο πλαίσιο διακριτής δίκης;
2. Αντιτίθενται οι παρατιθέμενες διατάξεις της οδηγίας και οι επιδιωκόμενοι από αυτήν σκοποί σε ρύθμιση όπως η πέμπτη μεταβατική διάταξη του νόμου 1/2013[,] η οποία επιτρέπει την αναστολή από συμβολαιογράφο της εξωδικαστικής διαδικασίας εκτελέσεως ενυπόθηκης απαιτήσεως η οποία κινήθηκε μετά την έναρξη ισχύος του νόμου 1/2013, μόνον εφόσον ο καταναλωτής αποδείξει ότι άσκησε ανακοπή προβάλλοντας τον καταχρηστικό χαρακτήρα ρήτρας συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου στην οποία βασίζεται η εξωδικαστική αναγκαστική πώληση ή ρήτρας που καθορίζει το απαιτητό ποσό της εκτελέσεως, εφόσον η εν λόγω διακριτή ανακοπή ασκήθηκε από τον καταναλωτή εντός προθεσμίας ενός μήνα από τη δημοσίευση του νόμου 1/2013, ενώ η συγκεκριμένη προθεσμία δεν κοινοποιήθηκε ατομικά στον καταναλωτή, σε κάθε δε περίπτωση πριν την επικύρωση της κατακυρώσεως από τον συμβολαιογράφο;
3. Έχουν οι παρατιθέμενες διατάξεις της οδηγίας, οι επιδιωκόμενοι από αυτήν σκοποί και η υποχρέωση που η οδηγία επιβάλλει στα εθνικά δικαστήρια να ελέγχουν αυτεπαγγέλτως τον καταχρηστικό χαρακτήρα ρητρών σε συμβάσεις με καταναλωτές, χωρίς να απαιτείται σχετικό αίτημα του καταναλωτή, την έννοια ότι επιτρέπουν στον εθνικό δικαστή[,] σε διαδικασίες όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 250, παράγραφος 1, σημείο 7, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ή στη διαδικασία «εξωδικαστικής αναγκαστικής πώλησεως», η οποία προβλέπεται στο άρθρο 129 του νόμου περί υποθηκών, να μην εφαρμόζει το εθνικό δικαίο σε περίπτωση που αυτό δεν επιτρέπει τον εν λόγω αυτεπάγγελτο δικαστικό έλεγχο, λαμβανομένης υπόψη της σαφήνειας των διατάξεων της οδηγίας και της πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την υποχρέωση των εθνικών δικαστηρίων να ελέγχουν αυτεπαγγέλτως την ύπαρξη καταχρηστικών ρητρών σε διαφορές που αφορούν συμβάσεις με καταναλωτές;

4. Αντιτίθενται οι παρατιθέμενες διατάξεις της οδηγίας και οι επιδιωκόμενοι από αυτήν σκοποί σε εθνική διάταξη, όπως το άρθρο 129 του νόμου περί υποθηκών, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 1/2013[,] το οποίο προβλέπει ως μοναδικό αποτελεσματικό μέσο προστασίας των δικαιωμάτων των καταναλωτών που κατοχυρώνει η οδηγία, αναφορικά με τις εξωδικαστικές διαδικασίες εκτελέσεως ενυπόθηκης απαιτήσεως που αφορούν καταναλωτές, απλώς και μόνο τη δυνατότητα του συμβολαιογράφου να επιστήσει την προσοχή των καταναλωτών στην ύπαρξη καταχρηστικών ρητρών· ή τη δυνατότητα του οφειλέτη-καταναλωτή κατά του οποίου στρέφεται η εξωδικαστική αναγκαστική εκτέλεση να προβάλλει αντιρρήσεις κατά της εκτελέσεως στο πλαίσιο διακριτής δίκης πριν την κατακύρωση από τον συμβολαιογράφο του ακινήτου που αποτελεί αντικείμενο της αναγκαστικής εκτελέσεως;
5. Αντιτίθενται οι παρατιθέμενες διατάξεις της οδηγίας και οι επιδιωκόμενοι από αυτήν σκοποί σε εθνική διάταξη όπως το άρθρο 129 του νόμου περί υποθηκών, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 1/2013, και [τα] άρθρα 234 έως 236 της κανονιστικής πράξεως περί υποθηκών, όπως τροποποιήθηκε με το βασιλικό διάταγμα 290/1992, η οποία προβλέπει εξωδικαστική διαδικασία εκτελέσεως ενυπόθηκων απαιτήσεων από δάνεια συναφθέντα μεταξύ επαγγελματιών και καταναλωτών στο πλαίσιο της οποίας αποκλείεται παντελώς ο αυτεπάγγελτος δικαστικός έλεγχος καταχρηστικών ρητρών;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Νοεμβρίου 2015 η Ρουμανία κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 14 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-784/14, Επιτροπή κατά Ρουμανίας

(Υπόθεση C-599/15 P)

(2016/C 038/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ρουμανία (εκπρόσωποι: R.-H. Radu, A. Buzoianu, E. Gane και M. Chicu)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- I. Να κρίνει παραδεκτή την αίτηση αναίρεσεως, να αναιρέσει εξ ολοκλήρου τη διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-784/14, να εκδικάσει εκ νέου την υπόθεση T-784/14, δεχόμενο την προσφυγή ακυρώσεως και ακυρώνοντας το από 19 Σεπτεμβρίου 2014 έγγραφο BUDG/B3/MV D (2014) 3079038,

ή

να κρίνει παραδεκτή την αίτηση αναίρεσεως, να αναιρέσει εξ ολοκλήρου τη διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-784/14, να αναπέμψει την υπόθεση T-784/14 στο Γενικό Δικαστήριο και, αφού κριθεί η υπόθεση εκ νέου, να γίνει δεκτή προσφυγή ακυρώσεως και να ακυρωθεί το από 19 Σεπτεμβρίου 2014 έγγραφο BUDG/B3/MV D (2014) 3079038,

- II. Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1. **Πρώτος λόγος — Διάπραξη διαδικαστικών πλημμελειών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου που έχει ως συνέπεια να θίγονται τα συμφέροντα του Ρουμανικού Δημοσίου**

Η Ρουμανία φρονεί ότι η διάταξη εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 130, παράγραφος 7, σε συνδυασμό με την παράγραφο 8 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξακρίβωσε και δεν αιτιολόγησε επαρκώς το κατά πόσον είναι αναγκαίο να εξετάσει την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας από κοινού με την ουσία της υποθέσεως.

Μολονότι έκρινε μη δικαιολογημένη την εξέταση της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας από κοινού με την ουσία της υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο προσδιόρισε το νομικό πλαίσιο της χρηματικής υποχρέωσης την οποία υπέχει η Ρουμανία στον τομέα που διέπεται από την απόφαση 2007/436/ΕΚ, Ευρατόμ ⁽¹⁾ και τον κανονισμό 1150/2000 ⁽²⁾, καθόσον έκρινε ότι το Ρουμανικό Δημόσιο υποχρεούται, δυνάμει των διατάξεων των ανωτέρω πράξεων, να βεβαιώσει και να καταβάλει το ποσό των 14 883,79 ευρώ υπό τη μορφή παραδοσιακών ιδίων πόρων.

Αναλύοντας τη φύση και τη νομική βάση της χρηματικής υποχρέωσης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε την ουσία της υποθέσεως και, κατά συνέπεια, ενήργησε αντίθετα προς την απόφασή του να αποφανθεί αποκλειστικά και μόνον επί της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας.

2. Δεύτερος λόγος — Παράβαση του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η Ρουμανία θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό της φύσεως των υποχρεώσεων που της επιβάλλει το από 19 Σεπτεμβρίου 2014 έγγραφο BUDG/B3/MV D (2014) 3079038, υποπίπτοντας σε πλάνη περί το δίκαιο η οποία επηρέασε την κρίση του δικαστηρίου αυτού ως προς (i) την εκτίμηση σχετικά με την αρμοδιότητα της Επιτροπής και (ii) τη φύση του προσβαλλόμενου εγγράφου.

Επικουρικώς, η Ρουμανία θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρέβη το δίκαιο της Ένωσης και παρέβλεψε τη νομολογία του Δικαστηρίου καθόσον όρισε ότι απέκειται στα κράτη μέλη να εκτιμούν την ύπαρξη απώλειας παραδοσιακών ιδίων πόρων, καθώς και την ύπαρξη υποχρέωσης καταβολής τέτοιων πόρων.

Επιπλέον, η Ρουμανία αμφισβητεί τη δυνατότητα εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση του μηχανισμού της υπό όρους καταβολής και, ως εκ τούτου, των σχετικών εκτιμήσεων του Γενικού Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 2007, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 163, σ. 17).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 17 Νοεμβρίου 2015 — J. N. κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Υπόθεση C-601/15)

(2016/C 038/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: J. N.

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το άρθρο 8, παράγραφος 3, αρχή και στοιχείο ε', της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (ΕΕ L 180, σ. 96), ανίσχυρο υπό το πρίσμα του άρθρου 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2007, C 303, σ. 1):

(1) στην κατάσταση όπου υπήκοος τρίτης χώρας έχει τεθεί υπό κράτηση βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3, αρχή και στοιχείο ε', της οδηγίας αυτής, και δυνάμει του άρθρου 9 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, σ. 60), έχει δικαίωμα να παραμείνει σε κράτος μέλος έως ότου εκδοθεί απόφαση σε πρώτο βαθμό επί της αιτήσεώς του ασύλου, και

- (2) λαμβανομένων υπόψη της επεξηγήσεως (ΕΕ 2007, C 303, σ. 2) ότι οι περιορισμοί που νομίμως μπορούν να επιβληθούν στα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 6 δεν μπορούν να υπερβαίνουν τους περιορισμούς που επιτρέπονται από την ΕΣΔΑ, σε αυτό τούτο το κείμενο του άρθρου της 5, αρχή και στοιχείο στ', και της ερμηνείας της τελευταίας διατάξεως από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, μεταξύ άλλων στην απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, Nabil κ. λπ. κατά Ουγγαρίας, 62116/12, ότι η κράτηση αιτούντος άσυλο αντιβαίνει προς την προαναφερθείσα διάταξη της ΕΣΔΑ αν η κράτηση αυτή δεν επιβλήθηκε με σκοπό την απομάκρυνση;

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Νοεμβρίου 2015 η Ana Pérez Gutiérrez κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-168/14, Pérez Gutierrez κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ana Pérez Gutiérrez (εκπρόσωπος: J. Soler Puebla, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

Να αναρέσει και να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου, να εξακολουθήσει τη διαδικασία και να εκδώσει νέα απόφαση με την οποία:

1. Να αναγνωρίζεται ο παράνομος χαρακτήρας της προσβολής των δικαιωμάτων επί της τιμής, του σεβασμού της οικογενειακής ζωής και της ίδιας εικόνας, λόγω χρήσεως χωρίς άδεια της φωτογραφίας του Patrick Johannes Jacquemyn, όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρόσθεσε τη φωτογραφία του στη συλλογή φωτογραφιών που συνοδεύουν προειδοποιητικές σχετικές με την υγεία για τα προϊόντα καπνού στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
2. Να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 181 104 € ως διαφυγόν κέρδος.
3. Να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό του ενός λεπτού του ευρώ (0,01 €) ανά πακέτο ή προϊόν καπνού επί του οποίου εμφανίζεται η φωτογραφία του Patrick Jacquemyn· το συνολικό ποσό θα προσδιοριστεί κατά την εκτέλεση της αποφάσεως και ανέρχεται επί του παρόντος σε **είκοσι επτά εκατομμύρια πεντακόσιες ογδόντα οκτώ χιλιάδες πεντακόσια είκοσι τέσσερα ευρώ (27 588 524 €)**.
4. Να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα αποζημίωση για το κέρδος που αποκόμισε από την αθέμιτη χρήση της φωτογραφίας του Patrick Jacquemyn, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 13 790 000 € στην Ισπανία, τόπο κατοικίας της ενάγουσας και του Patrick Jacquemyn.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ασυμφωνίες μεταξύ της προφορικής διαδικασίας και του περιεχομένου της αποφάσεως

Η ανααιρεσείουσα ουδέποτε δέχθηκε τις δηλώσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά συγκατατέθηκε μόνον στην εκπρόθεσμη προσκόμιση των εγγράφων χωρίς διαγεγραμμένα στοιχεία, γεγονός που δεν διευκρινίζεται στην απόφαση.

Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Παραβίαση της αρχής της Ένωσης περί προσβάσεως των πολιτών της Ένωσης στα έγγραφα που έχουν χρησιμοποιηθεί από οποιοδήποτε όργανο της Ένωσης για τη λήψη αποφάσεων. Η ανααιρεσείουσα ζήτησε επανειλημμένως τα έγγραφα που συνδέονται με τα δικαιώματα επί της εικόνας σε σχέση με την επίμαχη φωτογραφία και ουδέποτε τα έλαβε.

Έλλειψη και ανεπάρκεια αποδείξεων ως αποτέλεσμα της παραλείψεως του Γενικού Δικαστηρίου να διεξαγάγει έρευνα επί της υποθέσεως

Οι αποδείξεις που ζήτησε η αναιρεσείουσα δεν προσκομίστηκαν και όσες προσκομίστηκαν δεν είχαν καμιά αποδεικτική ισχύ, καθώς σχεδόν όλα τους τα στοιχεία είχαν διαγραφεί.

Παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και της ισότητας των δικονομικών όπλων

Στα έγγραφα που προσκόμισε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα στοιχεία είχαν διαγραφεί, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η αντιπαραβολή εκ μέρους της ενάγουσας· ως εκ τούτου, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι δεν αποτελούν έγκυρα αποδεικτικά στοιχεία και δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως τέτοια από το Γενικό Δικαστήριο.

Παραποίηση των πραγματικών περιστατικών (Distort of facts)

Τα έγγραφα με τα διαγεγραμμένα στοιχεία οδήγησαν το Γενικό Δικαστήριο στο συμπέρασμα ότι τηρήθηκε η αρχή της νομιμότητας κατά την προβαλλόμενη φωτογράφιση και η αναιρεσείουσα δεν είχε τη δυνατότητα να αντικρούσει την εν λόγω παραποίηση της πραγματικότητας, διότι από τα έγγραφα έλειπαν όλα τα αποδεικτικά στοιχεία. Η διαγραφή των στοιχείων στα έγγραφα πραγματοποιήθηκε κατ' εσφαλμένη εφαρμογή των αρχών της προστασίας των δεδομένων που απορρέουν από την οδηγία του 1995 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrasa (Ισπανία) στις 18 Νοεμβρίου 2015 — María Assumpció Martínez Roges κατά José Antonio García Sánchez

(Υπόθεση C-609/15)

(2016/C 038/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrasa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: María Assumpció Martínez Roges

Καθού: José Antonio García Sánchez

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντιβαίνουν τα άρθρα 34 και 35 του νόμου 1/2000 στα άρθρα 6, παράγραφος 1 και 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και στα άρθρα 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', 11 και 12 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ ⁽²⁾, καθόσον αποκλείουν τον αυτεπάγγελο έλεγχο τυχόν καταχρηστικών συμβάσεων ή αθέμιτων εμπορικών πρακτικών που περιέχουν οι συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ δικηγόρων και φυσικών προσώπων τα οποία δρουν για σκοπούς άσχετους προς την επαγγελματική τους δραστηριότητα;

- 2) Αντιβαίνουν τα άρθρα 34 και 35 του νόμου 1/2000 στα άρθρα 6, παράγραφος 1, 7, παράγραφος 2 και [σημείο 1, στοιχείο π', του παραρτήματος] της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, καθόσον αποκλείουν, για τους σκοπούς της επιλύσεως της διαφοράς, τη διεξαγωγή αποδείξεων στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας για την καταβολή των αμοιβών δικηγόρων και δικαστικών πληρεξουσίων (*jura de cuentas*);

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

⁽²⁾ Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 2).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 23 Νοεμβρίου 2015 — Hummel Holding A/S κατά Nike Inc. και Nike Retail B.V.

(Υπόθεση C-617/15)

(2016/C 038/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-εκκαλούσα: Hummel Holding A/S

Εναγόμενες-εφεσίβλητες: Nike Inc., Nike Retail B.V.

Προδικαστικό ερώτημα

Υπό ποιες περιστάσεις επιχείρηση με νομικά διακριτή προσωπικότητα και έδρα σε κράτος μέλος της Ένωσης, η οποία είναι υποδυγατρική επιχείρησης μη έχουσας έδρα στην Ένωση, πρέπει να θεωρείται ως «εγκατάσταση» της επιχείρησης κατά την έννοια του άρθρου 97, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 23 Νοεμβρίου 2015 — Concurrence Sàrl κατά Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

(Υπόθεση C-618/15)

(2016/C 038/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: Concurrence Sàrl

Αναρρεσίβλητες: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, την έννοια ότι, σε περίπτωση προβαλλομένης παραβίασεως απαγορεύσεως μεταπωλήσεως εκτός δικτύου επιλεκτικής διανομής και μέσω της διαδικτυακής αγοράς, με διαδικτυακές προσφορές πωλήσεως σε πλείονες ιστοτόπους των οποίων η διαχείριση ασκείται εντός διαφορετικών κρατών μελών, ο εξουσιοδοτημένος διανομέας που θεωρεί εαυτόν ζημιωθέντα έχει τη δυνατότητα να ασκήσει αγωγή με αίτημα την παύση των παρανόμων πράξεων ενώπιον του δικαστηρίου εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του οποίου είναι ή ήταν προσβάσιμο το διαδικτυακό περιεχόμενο ή πρέπει να υφίσταται άλλος σύνδεσμος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 12, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 24 Νοεμβρίου 2015 — The Trustees of the BT Pension Scheme κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-628/15)

(2016/C 038/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσιόντες και αναιρεσίβλητοι: The Trustees of the BT Pension Scheme

Αναιρεσίβλητοι και αναιρεσιόντες: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Λαμβανομένου υπόψη ότι το Δικαστήριο, στην απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση Test Claimants in the FII Group Litigation κατά Commissioners of Inland Revenue [C-446/04, EU:C:2006:774], έδωσε στο τέταρτο ερώτημα την απάντηση ότι τα άρθρα 43 και 56 ΕΚ –νυν άρθρα 49 και 63 ΣΛΕΕ– αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία παρέχει στις εταιρίες κατοίκους ημεδαπής, που διανέμουν στους μετόχους τους μερίσματα τα οποία προέρχονται από μερίσματα αλλοδαπής προελεύσεως που αυτές έχουν λάβει, τη δυνατότητα να επιλέξουν ένα σύστημα που τους επιτρέπει να ανακτήσουν τον προκαταβολικώς καταβληθέντα φόρο εταιριών, αλλά, αφενός, υποχρεώνει τις εταιρίες αυτές να καταβάλουν την εν λόγω προκαταβολή φόρου και στη συνέχεια να ζητήσουν την επιστροφή της και, αφετέρου, δεν προβλέπει πίστωση φόρου για τους μετόχους τους, ενώ οι μέτοχοι αυτοί θα είχαν λάβει την εν λόγω πίστωση φόρου στην περίπτωση διανομής από εταιρία κάτοικο ημεδαπής με βάση μερίσματα εσωτερικής προελεύσεως, παρέχει στους μετόχους αυτούς το δικαίωμα της Ένωσης δικαιώματα, είτε βάσει του άρθρου 63 ΣΛΕΕ είτε βάσει άλλης διατάξεως, όταν αυτοί είναι οι δικαιούχοι των μερισμάτων που η εταιρία αποφάσισε να διανείμει επιλέγοντας το σύστημα αυτό, και ειδικότερα όταν ο μέτοχος είναι κάτοικος του ίδιου κράτους μέλους με την εταιρία που διανέμει τα μερίσματα;
- 2) Αν ο κατά το ερώτημα 1 μέτοχος δεν δύναται ο ίδιος να επικαλεστεί δικαιώματα που αντλεί από το άρθρο 63 ΣΛΕΕ, δύναται να προβάλει προσβολή των δικαιωμάτων που τα άρθρα 49 ή 63 ΣΛΕΕ παρέχουν στην εταιρία που διανέμει τα μερίσματα;
- 3) Αν στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι το δικαίωμα της Ένωσης παρέχει δικαιώματα στον μέτοχο ή ότι δύναται να τύχει επικλήσεως από τον τελευταίο, επιβάλλει το δικαίωμα της Ένωσης προϋποθέσεις ως προς τα ένδικα βοηθήματα που πρέπει να παρασχεθούν στον μέτοχο βάσει του εσωτερικού δικαίου;
- 4) Επηρεάζουν οι ακόλουθες περιστάσεις τις απαντήσεις του Δικαστηρίου στα προηγούμενα ερωτήματα:
 - α) ο μέτοχος δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος στο κράτος μέλος για τα μερίσματα που λαμβάνει, οπότε σε περίπτωση διανομής από εταιρία κάτοικο ημεδαπής εκτός του ανωτέρω συστήματος η πίστωση φόρου την οποία ο μέτοχος δικαιούται βάσει της εσωτερικής νομοθεσίας δύναται να οδηγήσει στην καταβολή της εν λόγω πιστώσεως στον μέτοχο από το κράτος μέλος;

- β) το εθνικό δικαστήριο εκτιμά ότι η παραβίαση του δικαιού της Ένωσης από την εν λόγω εσωτερική νομοθεσία δεν είναι αρκούντως κατάφωρη ώστε το κράτος μέλος να οφείλει να αποκαταστήσει τη ζημία της εταιρίας που διένειμε τα μερίσματα, σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώθηκαν στην απόφαση *Brasserie du Pêcheur SA κατά Γερμανίας και The Queen κατά Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Limited κ.λπ.* [C-46/93 και C-48/93, EU:C:1996:79].
- γ) σε ορισμένες μόνο περιπτώσεις, η διανέμουσα τα μερίσματα εταιρία βάσει του προαναφερθέντος συστήματος μπορεί να αύξησε το ποσό των διανομών της προς όλους τους μετόχους, έτσι ώστε να καταβάλει ένα ποσό τοις μετρητοίς αντίστοιχο με εκείνο που ένας απαλλασσόμενος μέτοχος θα μπορούσε να λάβει κατά την καταβολή μερισμάτων εκτός του συστήματος αυτού;

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2015 η Novartis Europharm Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-472/12, Novartis Europharm Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-629/15 P)

(2016/C 038/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Novartis Europharm Ltd (εκπρόσωπος: C. Schoonderbeek, avocate)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Teva Pharma BV

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που με την εν λόγω απόφαση το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως στην υπόθεση T-472/12,
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου εφόσον είναι αναγκαίο και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή ακυρώσεώς της στην υπόθεση T-472/12 η Novartis ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση C(2012) 5894 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Αυγούστου 2012, για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 726/2004⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το προοριζόμενο για ανθρώπινη χρήση φάρμακο «Zoledronic acid Teva Pharma — zoledronic acid» επειδή η εν λόγω απόφαση παραβιάζει τα αποκλειστικά δικαιώματα επί των δεδομένων της Novartis για το φάρμακό της Aclasta βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 2309/93⁽²⁾ σε συνδυασμό με τα άρθρα 14, παράγραφος 11, και 89 του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ⁽³⁾. Με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση η προσφυγή ακυρώσεως απορρίφθηκε.

Προς στήριξη της αναίρεσής της, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ, το οποίο ορίζει την έννοια της γενικής άδειας κυκλοφορίας, καθώς και επειδή το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε προσηκόντως την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

Συναφώς, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση βασίζεται σε παρανόηση του γράμματος και του πνεύματος του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του νομικού πλαισίου για τη χορήγηση άδειας των νέων θεραπευτικών ενδείξεων, καθώς και στην εσφαλμένη υπόθεση ότι η από την ανααιρεσείουσα ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ θα διευκόλυνε την χειραγώγηση και καταστρατήγηση της προστασίας δεδομένων και την απεριόριστη παράταση της προστασίας δεδομένων για τα φάρμακα αναφοράς.

Δεύτερον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ εφαρμόζεται στο Aclasta επειδή το εν λόγω φάρμακο μπορούσε να έχει λάβει άδεια κυκλοφορίας ως τροποποίηση ή επέκταση του φαρμάκου Zometa αντίκειται στην αρχή της ασφάλειας δικαίου και θα μπορούσε να στερήσει από τις φαρμακευτικές εταιρίες το κίνητρο για επενδύσεις στην έρευνα και την ανάπτυξη νέων θεραπειών και ως εκ τούτου δεν είναι προς όφελος της δημόσιας υγείας.

Εξαιτίας της εν λόγω εσφαλμένης ερμηνείας του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83 το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχθηκε ότι η εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων προστασίας δεδομένων της Novartis για το Aclasta σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 2309/93, σε συνδυασμό με το άρθρο 14, παράγραφος 11, και το άρθρο 89 του κανονισμού 726/2004, και ότι, ως εκ τούτου, η εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής έπρεπε να ακυρωθεί.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ L 136, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2309/93 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών έγκρισης και εποπτείας των φαρμακευτικών προϊόντων για ανθρώπινη και κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων (ΕΕ L 214, σ. 1).
- (³) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2015 η Novartis Europharm Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτέρο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-67/13, Novartis Europharm Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-630/15 P)

(2016/C 038/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Novartis Europharm Ltd (εκπρόσωπος: C. Schoonderbeek, avocate)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Hospira UK Ltd

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που με την εν λόγω απόφαση το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως στην υπόθεση T-67/13,
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου εφόσον είναι αναγκαίο και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή ακυρώσεως της στην υπόθεση T-67/13 η Novartis ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση C(2012) 8605 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Νοεμβρίου 2012, για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 726/2004 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το προοριζόμενο για ανθρώπινη χρήση φάρμακο «Zoledronic acid Hospira — zoledronic acid» επειδή η εν λόγω απόφαση παραβιάζει τα αποκλειστικά δικαιώματα επί των δεδομένων της Novartis για το φάρμακό της Aclasta βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 2309/93 (²) σε συνδυασμό με τα άρθρα 14, παράγραφος 11, και 89 του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ (³). Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση η προσφυγή ακυρώσεως απορρίφθηκε.

Προς στήριξη της αναρέσεώς της, η αναρεσειούσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ, το οποίο ορίζει την έννοια της γενικής άδειας κυκλοφορίας, καθώς και επειδή το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε προσηκόντως την αναρεσειβαλλόμενη απόφαση.

Συναφώς, η αναρεσειούσα υποστηρίζει ότι η αναρεσειβαλλόμενη απόφαση βασίζεται σε παρανόηση του γράμματος και του πνεύματος του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του νομικού πλαισίου για τη χορήγηση άδειας των νέων θεραπευτικών ενδείξεων, καθώς και στην εσφαλμένη υπόθεση ότι η από την αναρεσειούσα ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ θα διευκόλυνε την χειραγώγηση και καταστρατήγηση της προστασίας δεδομένων και την απεριόριστη παράταση της προστασίας δεδομένων για τα φάρμακα αναφοράς.

Δεύτερον, η αναρεσειούσα υποστηρίζει ότι το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ εφαρμόζεται στο Aclasta επειδή το εν λόγω φάρμακο μπορούσε να έχει λάβει άδεια κυκλοφορίας ως τροποποίηση ή επέκταση του φαρμάκου Zometa αντίκειται στην αρχή της ασφάλειας δικαίου και θα μπορούσε να στερήσει από τις φαρμακευτικές εταιρίες το κίνητρο για επενδύσεις στην έρευνα και την ανάπτυξη νέων θεραπειών και ως εκ τούτου δεν είναι προς όφελος της δημόσιας υγείας.

Εξαιτίας της εν λόγω εσφαλμένης ερμηνείας του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83 το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχθηκε ότι η εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων προστασίας δεδομένων της Novartis για το Aclasta σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 2309/93, σε συνδυασμό με το άρθρο 14, παράγραφος 11, και το άρθρο 89 του κανονισμού 726/2004, και ότι, ως εκ τούτου, η εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής έπρεπε να ακυρωθεί.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ L 136, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2309/93 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών έγκρισης και εποπτείας των φαρμακευτικών προϊόντων για ανθρώπινη και κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων (ΕΕ L 214, σ. 1).
- (³) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Δημοκρατία της Σλοβακίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-643/15)

(2016/C 038/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Σλοβακίας (Εκπρόσωπος: Υπουργείο Δικαιοσύνης της Δημοκρατίας της Σλοβακίας)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα

Η Δημοκρατία της Σλοβακίας ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2015/1601 (¹) του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας για την Ιταλία και την Ελλάδα, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Δημοκρατία της Σλοβακίας προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως:

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 68 ΣΛΕΕ και του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΛΕΕ, καθώς και παραβίαση της αρχής της θεσμικής ισορροπίας

Το Συμβούλιο, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση κατά παρέκκλιση από τις προηγούμενες κατευθυντήριες γραμμές του και κατά παράβαση επομένως της εντολής που έχει λάβει, παρέβη το άρθρο 68 ΣΛΕΕ καθώς και το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΛΕΕ και παραβίασε την αρχή της θεσμικής ισορροπίας.

2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση των άρθρων 10, παράγραφοι 1 και 2, ΛΕΕ, 13, παράγραφος 1, ΛΕΕ, 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, 3 και 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 1 και 6 και 7 του πρωτοκόλλου αριθ. 2, καθώς και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας του δικαίου, της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και της θεσμικής ισορροπίας

Πράξεις όπως η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορούν να εκδοθούν βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ. Βάσει του περιεχομένου της, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι νομοθετική πράξη και θα έπρεπε επομένως να εκδοθεί με τη νομοθετική διαδικασία, η οποία ωστόσο δεν προβλέπεται στο άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ. Το γεγονός ότι το Συμβούλιο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ συνιστά, εκτός από παράβαση της διατάξεως αυτής, παρέμβαση στα προνόμια των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση των εφαρμοστέων διαδικαστικών διατάξεων που διέπουν τη νομοθετική διαδικασία, όπως το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, ΛΕΕ, και το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΛΕΕ, καθώς και παραβίαση των αρχών της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, της θεσμικής ισορροπίας και της χρηστής διακυβέρνησης

Εάν το Δικαστήριο αποφανθεί, παρά τα επιχειρήματα που προβάλλει η Δημοκρατία της Σλοβακίας στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε με τη νομοθετική διαδικασία (πράγμα που δεν συνέβη), η Δημοκρατία της Σλοβακίας προβάλλει επικουρικός παράβαση των εφαρμοστέων διαδικαστικών διατάξεων που περιλαμβάνονται στα άρθρα 16, παράγραφος 8, ΛΕΕ, 15, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, 3 και 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 1, 6 και 7, παράγραφοι 1 και 2, του πρωτοκόλλου αριθ. 2, παράβαση του άρθρου 10, παράγραφοι 1 και 2, ΛΕΕ και του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΛΕΕ καθώς και παραβίαση των αρχών της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, της θεσμικής ισορροπίας και της χρηστής διακυβέρνησης. Ειδικότερα, δεν τηρήθηκαν οι απαιτήσεις περί δημοσιότητας των συζητήσεων και των ψηφοφοριών στο Συμβούλιο, με αποτέλεσμα να περιοριστεί η συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στη διαδικασία εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, και κατά παράβαση της επιταγής περί διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

4. Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση των εφαρμοστέων διαδικαστικών διατάξεων που περιλαμβάνονται στα άρθρα 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και 293 ΣΛΕΕ, καθώς και των άρθρων 10, παράγραφοι 1 και 2, ΛΕΕ και 13, παράγραφος 2, ΛΕΕ, καθώς και παραβίαση των αρχών της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, της θεσμικής ισορροπίας και της χρηστής διακυβέρνησης.

Πριν την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το Συμβούλιο προέβη, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, σε ορισμένες τροποποιήσεις και προσθήκες. Το γεγονός αυτό συνιστά παράβαση των εφαρμοστέων διαδικαστικών διατάξεων που περιλαμβάνονται στα άρθρα 78, παράγραφος 3, και 293 ΣΛΕΕ, και στα άρθρα 10, παράγραφοι 1 και 2, και 13, παράγραφος 2, ΛΕΕ, και παραβίαση των αρχών της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, της θεσμικής ισορροπίας και της χρηστής διακυβέρνησης. Δεν έγινε διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν ψήφισε ομόφωνα επί των τροποποιήσεων και των προσθηκών που διενεργήθηκαν κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής.

5. Με τον πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ: Μη τήρηση των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου αυτού

Επικουρικός, σε σχέση με τον δεύτερο λόγο, η Δημοκρατία της Σλοβακίας προβάλλει παράβαση του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, λόγω μη τήρησης των προϋποθέσεων εφαρμογής του που αφορούν τον προσωρινό χαρακτήρα των μέτρων που ελήφθησαν και την ύπαρξη κατεπείγοντος εξαιτίας της αφινίδας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών.

6. Με τον έκτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει προδήλως στην αρχή της αναλογικότητας καθόσον είναι εμφανές ότι δεν είναι ούτε η ενδεδειγμένη ούτε η αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.

(¹) ΕΕ L 248, σ. 80.

Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Ουγγαρία κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-647/15)

(2016/C 038/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωπος: M.Z. Fehér)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Με την προσφυγή της, η Ουγγαρία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας (¹) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση)·
- επικουρικός, σε περίπτωση που δεν γίνει δεκτό το πρώτο αίτημα, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον αυτή αφορά την Ουγγαρία·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

1. Η Ουγγρική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το άρθρο 78 ΣΛΕΕ, παράγραφος 3, δεν παρέχει στο Συμβούλιο την κατάλληλη νομική βάση για την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Το άρθρο 78 ΣΛΕΕ, παράγραφος 3, δεν παρέχει στο Συμβούλιο την εξουσία να εκδίδει νομοθετικές πράξεις ούτε, κατά συνέπεια, να λαμβάνει τα προβλεπόμενα από την προσβαλλόμενη απόφαση μέτρα και ειδικότερα αυτά που συνεπάγονται παρέκκλιση δεσμευτικού χαρακτήρα όσον αφορά νομοθετική πράξη, στην προκειμένη περίπτωση τον κανονισμό (ΕΕ) 604/2013. (²) Από την άποψη του περιεχομένου της, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά νομοθετική πράξη —λαμβανομένου υπόψη ότι εισάγει εξαίρεση από τον κανονισμό 604/2013—, λόγο για τον οποίο δεν μπορεί να αποτελέσει βάση για την έκδοσή της το άρθρο 78 ΣΛΕΕ, παράγραφος 3, το οποίο παρέχει στο Συμβούλιο απλώς και μόνον τη δυνατότητα να εκδίδει πράξεις μέσω μη νομοθετικής διαδικασίας, ήτοι μη νομοθετικές πράξεις. Σε περίπτωση που, παρά τα προβαλλόμενα, το Δικαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το άρθρο 78 ΣΛΕΕ, παράγραφος 3, μπορεί να αποτελέσει βάση για την έκδοση νομικής πράξεως εισάγουσας εξαίρεση από νομοθετική πράξη, η Ουγγρική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι τέτοιου είδους παρέκκλιση δεν μπορεί να είναι τόσο σημαντική ώστε να επηρεάζει την ίδια τη φύση της νομοθετικής πράξεως και να καθιστά άνευ περιεχομένου τις θεμελιώδεις διατάξεις της, όπως συνέβη εν προκειμένω με την προσβαλλόμενη απόφαση.
2. Δεν είναι συμβατό με την έννοια των «προσωρινών μέτρων» του άρθρου 78 ΣΛΕΕ, παράγραφος 3, μέτρο διάρκειας 24 μηνών —και ανά περίπτωση, 36 μηνών—, τα αποτελέσματα των οποίων, επιπλέον, υπερβαίνουν μάλιστα την περίοδο αυτή. Η προσβαλλόμενη απόφαση βγαίνει πέραν της εξουσίας την οποία παρέχει στο Συμβούλιο το άρθρο 78 ΣΛΕΕ, παράγραφος 3, δεδομένου ότι, κατά τον καθορισμό της περιόδου ισχύος του, δεν ελήφθη υπόψη ο χρόνος που απαιτείται για την έκδοση νομοθετικής πράξεως βάσει του άρθρου 78 ΣΛΕΕ, παράγραφος 2.
3. Κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 293 ΣΛΕΕ, παράγραφος 1, καθόσον απέστη από την πρόταση της Επιτροπής χωρίς να επιτευχθεί ομοφωνία.

4. Η προσβαλλόμενη απόφαση εισάγει εξαίρεση από νομοθετική πράξη και συνιστά από την άποψη του περιεχομένου της νομοθετική πράξη, συνεπώς, κατά την έκδοσή της —ακόμη και αν υποτεθεί ότι ήταν δυνατή η έκδοση της πράξεως αυτής βάσει του άρθρου 78 ΣΛΕΕ, παράγραφος 3—, έπρεπε να τηρηθεί η ευχέρεια των εθνικών κοινοβουλίων να εκδώσουν γνώμη όσον αφορά νομοθετικές πράξεις, την οποία προβλέπουν τα Πρωτόκολλα 1 και 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
5. Μετά τη διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο τροποποίησε ουσιαστικώς το κείμενο του σχεδίου, παρά το γεγονός ότι δεν μεσολάβησε νέα διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
6. Κατά την έγκρισή του από το Συμβούλιο δεν ήταν διαθέσιμο το κείμενο του σχεδίου της αποφάσεως στις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.
7. Ομοίως, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, καθόσον η έκδοσή της αντίκειται στο άρθρο 68 ΣΛΕΕ και δεν συνάδει με τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη σύνοδο της 25ης και 26ης Ιουνίου 2015.
8. Η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας του δικαίου και της σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων, δεδομένου ότι δεν διευκρινίζει από διάφορες απόψεις τον τρόπο εφαρμογής των διατάξεών της ούτε σε ποια σχέση τελούν αυτές με τις διατάξεις του κανονισμού 604/2013. Μεταξύ των εν λόγω ασαφειών πρωταρχική θέση κατέχει το ζήτημα που αφορά την εφαρμογή διαδικαστικών κανόνων και εγγυήσεων όσον αφορά την έκδοση της αποφάσεως περί μετεγκαταστάσεως, καθώς και το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν προβλέπει σαφώς τα κριτήρια επιλογής προς τον σκοπό της επανεγκαταστάσεως ούτε ρυθμίζει επαρκώς το καθεστώς των αιτούντων διεθνή προστασία στο κράτος μέλος επανεγκαταστάσεως. Η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στη Σύμβαση της Γενεύης περί του Καθεστώτος των Προσφύγων⁽¹⁾, δεδομένου ότι αποστερεί από τους αιτούντες διεθνή προστασία το δικαίωμα να παραμείνουν στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο υπέβαλαν αίτηση διεθνούς προστασίας και επιτρέπει την επανεγκατάστασή τους σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς να απαιτείται να αποδειχθεί η ύπαρξη ουσιαστικής σχέσεως μεταξύ του αιτούντος διεθνή προστασία και του κράτους μέλους της επανεγκαταστάσεώς του.
9. Η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας. Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη ότι, όσον αφορά την αρχική πρόταση της Επιτροπής, η Ουγγαρία αποκλείσθηκε από την ομάδα των κρατών μελών που επωφελούνται από την επανεγκατάσταση, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αιτιολογεί για ποιον λόγο επιβάλλεται η επανεγκατάσταση 120 000 αιτούντων διεθνούς προστασίας. Δεδομένου ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν προβλέπεται πλέον καμία επανεγκατάσταση από την Ουγγαρία, ο αρχικός υπολογισμός των αιτούντων που πρέπει να μετεγκατασταθούν σε 120 000 κατέστη αυθαίρετος, καθόσον διαχωρίσθηκε από την κατάσταση υπό το πρίσμα της οποίας καταρτίσθηκε η πρόταση της Επιτροπής και την οποία αυτή επιδίωκε να αντιμετωπίσει. Δεν μπορεί να γίνει δεκτό, ιδίως δεδομένου ότι πρόκειται περί προσωρινού μέτρου που ελήφθη δυνάμει του άρθρου 78 ΣΛΕΕ, παράγραφος 3, να εξαρτάται η τελική απόφαση περί μετεγκαταστάσεως από μελλοντικές περιστάσεις όσον αφορά τουλάχιστον το ήμισυ των αιτούντων διεθνή προστασία οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της.
10. Επικουρικώς, η Ουγγρική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας όσον αφορά την Ουγγαρία, δεδομένου ότι, παρά το γεγονός ότι είναι ευρέως γνωστό ότι πρόκειται για κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου έχει εισέλθει μεγάλος αριθμός παράτυπων μεταναστών και ότι στο οποίο έχει υποβληθεί μεγάλος αριθμός αιτήσεων διεθνούς προστασίας, του έχουν επιβληθεί υποχρεωτικές ποσοτώσεις υπό την ιδιότητά του ως κράτους μέλους υποδοχής. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πληροί, όσον αφορά την Ουγγαρία, τα οριζόμενα στο άρθρο 78 ΣΛΕΕ, παράγραφος 3, καθόσον δεν συνάδει με την προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό προϋπόθεση —κατά την οποία μπορούν να ληφθούν μέτρα προς όφελος κρατών μελών τα οποία έχουν πληγεί από αιφνίδια εισροή πολιτών τρίτων χωρών— μέτρο το οποίο, σε σχέση με ένα από τα εν λόγω κράτη μέλη, επιβάλλει μόνο υποχρεώσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ L 248, σ. 80.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ L 180, σ. 31).

⁽³⁾ Σύμβαση της Γενεύης, της 28ης Ιουλίου 1951, περί του Καθεστώτος των Προσφύγων, όπως συμπληρώθηκε με το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης, της 31ης Ιανουαρίου 1967.

Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-648/15)

(2016/C 038/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: C. Pesendorfer)

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Προσφυγή με βάση το άρθρο 25, παράγραφος 5, της συμβάσεως η οποία συνήφθη μεταξύ της Δημοκρατίας της Αυστρίας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας στους τομείς των φόρων εισοδήματος και περιουσίας, öBGBI III 182/2002 και dBGBI II 2002, 735, dBStBl I 2002, 584 (στο εξής: γερμανοαυστριακή σύμβαση), σε συνδυασμό με το άρθρο 273 ΣΛΕΕ, λόγω διαφορετικών εκτιμήσεων μεταξύ της Δημοκρατίας της Αυστρίας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας όσον αφορά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 11 της γερμανοαυστριακής συμβάσεως.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

1. Τα επίδικα, εν προκειμένω, έσοδα από τίτλους παροχής προνομιακών δικαιωμάτων δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ως «απαιτήσεις με συμμετοχή στα κέρδη» κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 2, της γερμανοαυστριακής συμβάσεως. Επομένως, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 1, της γερμανοαυστριακής συμβάσεως, η Αυστρία –ως κράτος της έδρας της Bank Austria– έχει αποκλειστικό δικαίωμα φορολόγησης των εσόδων από τίτλους παροχής προνομιακών δικαιωμάτων.
2. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας οφείλει, επομένως, να παραλείψει στο εξής τη φορολόγηση των επίδικων εσόδων από τίτλους παροχής προνομιακών δικαιωμάτων της Bank Austria και να επιστρέψει τους ήδη παρακρατηθέντες φόρους.
3. Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσάπτει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ότι λαμβάνει υπόψη τις επίδικες προσόδους ως τόκους «με συμμετοχή στα κέρδη» κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 2, της γερμανοαυστριακής συμβάσεως. Κατά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, καθαυτή η πρόσοδος υπολογίζεται μεν με βάση ένα σταθερό, καταρχήν, ποσοστό. Ωστόσο, εξαρτάται από τα κέρδη, λόγω της ανάγκης εξασφάλισης επαρκών κερδών εκ της χρήσεως.

Η Δημοκρατία της Αυστρίας εκτιμά, αντιθέτως, ότι οι επίδικοι τίτλοι παροχής προνομιακών δικαιωμάτων παρέχουν μόνο δυνατότητα αποδόσεως βάσει σταθερού ποσοστού επί της ονομαστικής αξίας. Η ερμηνεία αυτή προκύπτει και μόνον από τη συνήθη χρήση των κρίσιμων όρων στην καθομιλουμένη· επιβεβαιώνεται όμως και διά της συγκρίσεως με τις μορφές χρηματοδοτήσεως που αναφέρονται εν είδει παραδείγματος στο άρθρο 11, παράγραφος 2, της γερμανοαυστριακής συμβάσεως.

Στην επίδικη περίπτωση, λοιπόν, υφίσταται απλή χρονική μετάθεση εκ μέρους του πισωτή, δεδομένου ότι ιδίως ο τίτλος παροχής προνομιακών δικαιωμάτων, παρέχει καταρχήν, κατά τη διάρκεια ισχύος του, δικαίωμα καθυστερημένης καταβολής σε μεταγενέστερα έτη. Κατά συνέπεια, οι τίτλοι παροχής προνομιακών δικαιωμάτων συνιστούν εν τέλει τίτλους σταθερής αποδόσεως οι οποίοι εξαρτώνται, σε ορισμένο βαθμό, από τις ζημιές.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Colena AG κατά Deiters GmbH

(Υπόθεση C-78/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 171 της 26.5.2015.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TrustBuddy AB κατά Lauri Pihlajaniemi

(Υπόθεση C-311/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 294 της 7.9.2015.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2015 — Ελλάδα και Ελληνικός Χρυσός κατά Επιτροπής

(Υποθέσεις T-233/11 και T-262/11) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μεταλλευτικός τομέας — Επιδότηση χορηγηθείσα από τις ελληνικές αρχές προς τη μεταλλευτική επιχείρηση Ελληνικός Χρυσός — Σύμβαση μεταβίβασης μεταλλείου σε τιμή κατώτερη της αγοραίας αξίας και απαλλαγή από τους σχετικούς φόρους — Απόφαση κηρύσσουσα τα μέτρα ενισχύσεως παράνομα και διατάσσουσα την ανάκτηση των αντίστοιχων ποσών — Έννοια του πλεονεκτήματος — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή)

(2016/C 038/60)

Γλώσσες διαδικασίας: η ελληνική και η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος, Β. Ασημακόπουλος, Γ. Κανελλόπουλος και Α. Ιωσηφίδου) (υπόθεση T-233/11)· και Ελληνικός Χρυσός ΑΕ Μεταλλείων και Βιομηχανίας Χρυσού (Κηφισιά, Ελλάδα), (εκπρόσωποι: αρχικώς Κ. Αδαμαντόπουλος, Ε. Πετρίτση, Ε. Τροβά και Π. Σκουρή και, στη συνέχεια, Κ. Αδαμαντόπουλος, Ε. Τροβά, Π. Σκουρή και Ε. Ρούσου, δικηγόροι) (υπόθεση T-262/11)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Έ. Gippini Fournier και Δ. Τριανταφύλλου)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2011/452/ΕΕ της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 48/08 (πρώην NN 61/08) που εφάρμοσε η Ελλάδα υπέρ της Ελληνικός Χρυσός ΑΕ (ΕΕ L 193, σ. 27).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ενώνει τις υποθέσεις T 233/11 και T 262/11 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 3) Στην υπόθεση T 233/11, η Ελληνική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Στην υπόθεση T 262/11, η Ελληνικός Χρυσός ΑΕ Μεταλλείων και Βιομηχανίας Χρυσού φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 204 της 9.7.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — Βέλγιο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-563/13) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΕ — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από το Βέλγιο — Οπωροκηπευτικά — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Προϋποθέσεις αναγνώσεως οργανώσεως παραγωγών — Εξωτερική ανάθεση από οργάνωση παραγωγών ορισμένων βασικών δραστηριοτήτων — Αποκλειόμενο ποσό — Αναλογικότητα)

(2016/C 038/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: J.-C. Halleux και M. Jacobs, επικουρούμενοι από τους F. Tuytschaever και M. Varga, δικηγόρους)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Kranenborg και P. Rossi)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της εκτελεστικής απόφασης 2013/433/ΕΕ της Επιτροπής, της 13ης Αυγούστου 2013, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 219, σ. 49), καθόσον αφορά τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από το Βασίλειο του Βελγίου ή, εν πάση περιπτώσει, μειώσεως του ποσού που πρέπει να αποκλειστεί από τη χρηματοδότηση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 367 της 14.12.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2015 — LTJ Diffusion κατά ΓΕΕΑ — Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON)

(Υπόθεση T-83/14) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση λεκτικού σήματος ARTHUR & ASTON — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Arthur — Απουσία ουσιαστικής χρήσεως του σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Σχήμα το οποίο διαφέρει λόγω στοιχείων που μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα]

(2016/C 038/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LTJ Diffusion (Colombes, Γαλλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Lederman, στη συνέχεια F. Fajgenbaum, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: V. Melgar)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Arthur et Aston SAS (Giberville, Γαλλία) (εκπρόσωπος: N. Boesflug, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Δεκεμβρίου 2013 (υπόθεση R 1963/2012-1), η οποία εκδόθηκε σε συνέχεια διαδικασίας ανακοπής μεταξύ της LTJ Diffusion και της Arthur et Aston SAS.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την LTJ Diffusion στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 112 της 14.4.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2015 — Φινλανδία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-124/14) (¹)

[ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση — Αγροτική ανάπτυξη — Εφάπαξ δημοσιονομική δόρθωση — Επιλεξιμότητα δαπανών για την αγορά μεταχειρισμένου μηχανολογικού ή άλλου εξοπλισμού — Κατά παρέκκλιση καθεστώς για τις πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις — Άρθρο 55, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1974/2006]

(2016/C 038/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: J. Heliskoski και S. Hartikainen)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Aalto, J. Aquilina, P. Rossi και T. Sevón)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της εκτελεστικής απόφασης 2013/763/ΕΕ της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2013, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 338, σ. 81), καθόσον με την απόφαση αυτή αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ένωσης στο πλαίσιο του ΕΓΤΑΑ ορισμένες δαπάνες της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, που ανέρχονται στο ποσό των 927 827,58 ευρώ, λόγω μη τηρήσεως των κανόνων της Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση 2013/763/ΕΕ της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2013, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), καθόσον με την απόφαση αυτή αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ένωσης στο πλαίσιο του ΕΓΤΑΑ ορισμένες δαπάνες της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, που ανέρχονται στο ποσό των 927 827,58 ευρώ, λόγω μη τηρήσεως των κανόνων της Ένωσης.

2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 142 της 12.5.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2015 — Comercializadora Eloro κατά ΓΕΕΑ — Zumex Group (zumex)

(Υπόθεση T-354/14) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος ZUMEX — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα JUMEX — Απουσία ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 038/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Μεξικό) (εκπρόσωπος: J. de Castro Hermida, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Zumex Group, SA (Moncada, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. C. March Cabrelles, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Φεβρουαρίου 2014 (υπόθεση R 391/2012-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Comercializadora Eloro, SA και Zumex Group, SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Comercializadora Eloro, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 253 της 4.8.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — Fútbol Club Barcelona κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση του περιγράμματος θυρεού)

(Υπόθεση T-615/14) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος που αναπαριστά το περίγραμμα θυρεού — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα αποκτηθέντος δια της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 038/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Fútbol Club Barcelona (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Carbonell Callicó, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Μαΐου 2014 (υπόθεση R 2500/2013-1), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σημείου που αναπαριστά το περίγραμμα θυρεού ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Fútbol Club Barcelona στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 372 της 20.10.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — Sony Computer Entertainment Europe κατά ΓΕΕΑ — Marpefa (Vieta)

(Υπόθεση T-690/14) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία εκπτώσεως — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα Vieta — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Είδος της χρήσεως — Άρθρο 15, παράγραφος 1, και άρθρο 51, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος — Απόδειξη της χρήσεως για τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε]

(2016/C 038/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Marpefa, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: I. Barroso Sánchez-Lafuente, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Ιουλίου 2014 (υπόθεση R 2100/2013-2), σχετικά με διαδικασία εκπτώσεως μεταξύ της Sony Computer Entertainment Europe Ltd και της Marpefa, SL.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 2ας Ιουλίου 2014 (υπόθεση R 2100/2013-2), στο μέτρο που απέρριψε την προσφυγή κατά της απόφασης του τμήματος ακυρώσεων να απορρίψει την αίτηση για την κήρυξη εκπτώσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Vieta «συσκευές αναπαραγωγής ήχου και εικόνας».
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 431 της 1.12.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2015 — Hikari Miso κατά ΓΕΕΑ — Nishimoto Trading (Hikari)

(Υπόθεση T-751/14) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος Hikari — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα HIKARI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 038/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hikari Miso Co. Ltd (Simosuwa-machi, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: D. McFarland, barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Nishimoto Trading Co. Ltd (Santa Fe Springs, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: G. Pritchard, barrister)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 8ης Σεπτεμβρίου 2014 (υπόθεση R 2394/2013-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Nishimoto Trading Co. Ltd και της Hikari Miso Co. Ltd.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Hikari Miso Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 7 της 12.1.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2015 — REWE-Zentral κατά ΓΕΕΑ — Planet GDZ (PRO PLANET)

(Υπόθεση T-373/12) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 038/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: REWE-Zentral AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Kinkeldey και A. Bogner, στη συνέχεια M. Kinkeldey και C. Schmitt, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Planet GDZ AG (Tagelswangen, Ελβετία) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Nentwig και G. M. Becker, στη συνέχεια M. Nentwig, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 14ης Ιουνίου 2012 (υπόθεση R 1350/2011-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Planet GDZ AG και REWE-Zentral AG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει τις REWE—Zentral AG και Planet GDZ AG στα δικαστικά έξοδά τους καθώς και, καθεμία εξ αυτών, στο ήμισυ των εξόδων του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

(¹) ΕΕ C 319 της 20.10.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2015 — Gmina Miasto Gdynia και Port Lotniczy Gdynia Kosakowo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-215/14) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αντικατάσταση της προσβαλλόμενης πράξεως κατά τη διάρκεια της δίκης — Προσαρμογή των αιτημάτων — Παράλληλη προσφυγή κατά της νέας απόφασεως — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 038/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωποι: T. Koncewicz και K. Gruszecka-Sprychała, δικηγόροι) και Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia) (εκπρόσωποι: αρχικώς T. Koncewicz και K. Gruszecka-Sprychała, στη συνέχεια P. Rosiak, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Grespan, S. Noë και A. Stobiecka-Kuik)

Παραβγαίνουσα υπέρ των προσφευγουσών: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Αντικείμενο

Αρχικώς, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2014/883/ΕΕ της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με το μέτρο κρατικής ενίσχυσης SA.35388 (13/C) (πρώην 13/NN και πρώην 12/N) — Πολωνία — Κατασκευή του αερολιμένα Gdynia-Kosakowo (ΕΕ L 357, σ. 51) και, στη συνέχεια, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1586 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2015, σχετικά με το μέτρο SA.35388 (13/C) (πρώην 13/NN και πρώην 12/N) — Πολωνία — Κατασκευή του αερολιμένα Gdynia-Kosakowo (ΕΕ L 250, σ. 165), για την αντικατάσταση της αποφάσεως 2014/883.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι Gmina Miasto Gdynia και Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. όσον αφορά την κύρια δίκη.
- 3) Οι Gmina Miasto Gdynia και Port Lotniczy Gdynia Kosakowo φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή όσον αφορά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 10.6.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2015 — Gmina Kosakowo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-217/14) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αντικατάσταση της προσβαλλόμενης πράξεως κατά τη διάρκεια της δίκης — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 038/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Leśny, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Grespan, S. Noë και A. Stobiecka-Kuik)

Παραβιάουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης 2014/883/ΕΕ της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με το μέτρο SA.35388 (13/C) (πρώην 13/NN και πρώην 12/N) — Πολωνία — Εκπόνηση του αεροδρομίου Gdynia-Kosakowo (ΕΕ L 357, σ. 51)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Gmina Kosakowo όσον αφορά την κύρια διαδικασία.
- 3) Η Gmina Kosakowo φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή όσον αφορά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 202 της 30.6.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2015 — GreenPack κατά ΓΕΕΑ (greenpack)

(Υπόθεση T-513/14) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως — Απόσυρση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης»)

(2016/C 038/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GreenPack GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Ruess και A. Doerner-Thiele, στη συνέχεια C. Glasemann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Schneider, στη συνέχεια G. Schneider και D. Botis)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 29ης Απριλίου 2014 (υπόθεση R 2324/2013-1), σχετικά με αίτηση του λεκτικού σημείου greenpack ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει την GreenPack GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 303 της 8.9.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2015 — EREF κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-694/14) ⁽¹⁾**(Προσφυγή ακυρώσεως — Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος και της ενέργειας για την περίοδο 2014-2020 — Έλλειψη άμεσου επηρεασμού των μελών της προσφεύγουσας — Απαράδεκτο)**

(2016/C 038/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: European Renewable Energies Federation (EREF) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: U. Prall, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, K. Herrmann και R. Sauer)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της ανακοινώσεως της Επιτροπής της 28ης Ιουνίου 2014 «Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στους τομείς του περιβάλλοντος και της ενέργειας για την περίοδο 2014-2020» (ΕΕ C 200, σ. 1), καθόσον αφορά τα κριτήρια εκτιμήσεως της συμβατότητας των ενισχύσεων υπέρ της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές προς την εσωτερική αγορά.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η *European Renewable Energies Federation (EREF)* φέρει, εκτός από τα δικαστικά της έξοδα, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 409 της 17.11.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2015 — Actega Terra κατά ΓΕΕΑ — Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe)(Υπόθεση T-766/14) ⁽¹⁾**[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα *Foodsafe* — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος]**

(2016/C 038/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Actega Terra GmbH (Lehrte, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Onken, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Schifco)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Heidelberger Druckmaschinen AG (Χαϊδελβέργη, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 8ης Σεπτεμβρίου 2014 (υπόθεση R 2440/2013-4), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Heidelberger Druckmaschinen AG και της Actega Terra GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Actega Terra GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 46 της 9.2.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-809/14) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη κενής θέσεως για τη θέση διευθυντή του Μεταφραστικού Κέντρου των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Γλωσσικές απαιτήσεις περιλαμβανόμενες στο υπόδειγμα ηλεκτρονικής υποβολής υποψηφιοτήτων — Προβαλλόμενη διαφοροποίηση σε σχέση με την προκήρυξη για την πλήρωση κενής θέσεως που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα — Επιστολή η οποία εστάλη από την Επιτροπή μετά την περάτωση της διαδικασίας υποβολής υποψηφιοτήτων — Απαράδεκτο)

(2016/C 038/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri επικουρούμενος από P. Gentili, avvocato dello Stato)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής την οποία φέρεται ότι περιέχει η επιστολή της 2ας Οκτωβρίου 2014, η οποία απεστάλη στον Γενικό Διευθυντή για την Ευρωπαϊκή Ένωση του Ιταλικού Υπουργείου Εξωτερικών από τον Γενικό Διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) «Ανθρώπινων Πόρων και Ασφάλειας» της Επιτροπής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 46 της 9.2.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2015 — Banco Espírito Santo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-814/14) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση στις πορτογαλικές αρχές για την εξυγίανση χρηματοπιστωτικού ιδρύματος Banco Espírito Santo, SA — Δημιουργία μεταβατικής τράπεζας — Απόφαση περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων — Δεσμεύσεις που ανέλαβαν οι πορτογαλικές αρχές — Έλεγχος της τηρήσεως των δεσμεύσεων των πορτογαλικών αρχών από εντολοδόχο — Αμοιβή του εντολοδόχου από την τράπεζα εκκαθαρίσεως — Αίτημα μερικής ακυρώσεως — Απαράδεκτο)

(2016/C 038/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Banco Espírito Santo, SA (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: M. Gorjão-Henriques και L. Bordalo e Sá, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, M. França και P.-J. Loewenthal)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως των σημείων 9 και 18 του παραρτήματος II της αποφάσεως της Επιτροπής C (2014) 5682 τελικό, της 3 Αυγούστου 2014, κρατική ενίσχυση SA.39250 (2014/N) — Πορτογαλία, Εξυγίανση της Banco Espírito Santo, S.A., καθόσον επιβάλλουν ή δύνανται να εκληφθεί ότι επιβάλλουν στην προσφεύγουσα την υποχρέωση να καταβάλει την αμοιβή του εντολοδόχου παρακολουθήσεως της τηρήσεως των υποχρεώσεων τις οποίες ανέλαβε η Πορτογαλική Δημοκρατία ή να αναλάβει τις λοιπές επιβαρύνσεις που σχετίζονται με αυτόν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η απόφαση επί του αιτήματος παρεμβάσεως το οποίο υπέβαλε η Πορτογαλική Δημοκρατία.
- 3) Η Banco Espírito Santo, SA φέρει τα δικαστικά έξοδά της και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 4) Η Banco Espírito Santo, SA, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά της που αφορούν την αίτηση παρεμβάσεως.

⁽¹⁾ EE C 118 της 13.4.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2015 — August Brötje κατά ΓΕΕΑ (HydroComfort)

(Υπόθεση T-845/14) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος HydroComfort — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2016/C 038/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: August Brötje GmbH (Rastede, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Pietzcker και C. Spintig, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: W. Schramek, D. Walicka και A. Schiffko)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Οκτωβρίου 2014 (υπόθεση R 1302/2014-5), σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος HydroComfort ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την *August Brötje GmbH* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 89 της 16.3.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Novartis κατά ΓΕΕΑ — Mabxience (HERTIXAN)

(Υπόθεση T-41/15) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 038/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Novartis AG (Βάλε, Ελβετία) (εκπρόσωπος: M. Douglas, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Mabxience SA (Μοντεβιδέο, Ουρουγουάη)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 31ης Οκτωβρίου 2014 (υπόθεση R 2550/2013-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Novartis AG και Mabxience SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει τη Novartis AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 107 της 30.3.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2015 — Σλοβενία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-118/15) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Αφετηρία της προθεσμίας — Εκπρόθεσμη άσκηση — Απαράδεκτη)

(2016/C 038/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Σλοβενίας (εκπρόσωπος: L. Bembič)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Rous Demiri και Δ. Τριανταφύλλου)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της εκτελεστικής αποφάσεως 2014/950/ΕΕ της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2014, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 369, σ. 71), κατά το μέρος που αποκλείει ορισμένες δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε η Δημοκρατία της Σλοβενίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως अपαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η απόφαση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της Ιταλικής Δημοκρατίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Ουγγαρίας.
- 3) Η Δημοκρατία της Σλοβενίας φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 4) Η Δημοκρατία της Σλοβενίας, η Επιτροπή, η Ιταλική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία και η Ουγγαρία φέρουν εκάστη τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε όσον αφορά τις αιτήσεις παρεμβάσεως.

(¹) ΕΕ C 146 της 4.5.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2015 — Zitro IP κατά ΓΕΕΑ (WORLD OF BINGO)

(Υπόθεση T-202/15) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος WORLD OF BINGO — Απόλυτος λόγος απαρδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προδήλως αβάσιμη προσφυγή]

(2016/C 038/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zitro IP Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: A. Canela Giménez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: V. Melgar και J. Crespo Carrillo)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Φεβρουαρίου 2015 (υπόθεση R 1899/2014-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σημείου WORLD OF BINGO ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Zitro IP Sàrl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 198 της 15.6.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2015 — Zitro IP κατά ΓΕΕΑ (WORLD OF BINGO)

(Υπόθεση T-203/15) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος WORLD OF BINGO — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προδήλως αβάσιμη προσφυγή)

(2016/C 038/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zitro IP Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: A. Canela, Giménez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: V. Melgar και J. Crespo Carrillo)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Φεβρουαρίου 2015 (υπόθεση R 1900/2014-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου WORLD OF BINGO ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Zitro IP Sàrl στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 198 της 15.6.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ — toom Baumarkt (Super-Samstag)

(Υπόθεση T-213/15) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας — Απόσυρση της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 038/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Wolter και A.C. Berger, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: H. P. Kunz)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: toom Baumarkt GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kinkeldey, S. Brandstätter και J. Rosenhäger, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Φεβρουαρίου 2015 (υπόθεση R 657/2014-5), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ toom Baumarkt GmbH και Lidl Stiftung & Co. KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει τη *Lidl Stiftung & Co. KG* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 205 της 22.6.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 2015 — Certuss Dampfautomaten κατά ΓΕΕΑ — Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC)

(Υπόθεση T-329/15) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 038/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG (Krefeld, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Sroka, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: Δ. Μπότης)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Universal for Engineering Industries SAE (Γκίζα, Αίγυπτος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 9ης Απριλίου 2015 (υπόθεση R 1303/2014-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Universal for Engineering Industries SAE και Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει την *Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG* στα δικαστικά έξοδα της καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

(¹) ΕΕ C 279 της 24.8.2015.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — GGP Italy κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-474/15 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Οδηγία 2006/42/ΕΚ — Προστασία της υγείας και της ασφάλειας των καταναλωτών και των εργαζομένων έναντι κινδύνων από τον χειρισμό μηχανημάτων — Μέτρο το οποίο ελήφθη από τις αρχές της Λετονίας για την απαγόρευση τύπου χλοοκοπτικής μηχανής — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία το μέτρο κρίθηκε δικαιολογημένο — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2016/C 038/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) (Castelfranco Veneto, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Villani, L. D'Amario και M. Caccialanza, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braga da Cruz και L. Carrelletti)

Αντικείμενο

Αίτημα αναστολής εκτελέσεως της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2015/902 της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 2015, σχετικά με μέτρο που έλαβε η Λετονία σύμφωνα με την οδηγία 2006/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά χλοοκοπτικής μηχανής που κατασκευάζεται από την GGP Italy SpA (ΕΕ L 147, σ. 22).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 6ης Οκτωβρίου 2015 — Flamagas κατά ΓΕΕΑ — MatMind (CLIPPER)

(Υπόθεση T-580/15)

(2016/C 038/84)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Flamagas, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez και D. Gabarre Armengol, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MatMind Srl (Formello, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό τριδιάστατο σήμα (σχήμα αναπήρα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «CLIPPER») — Υπ' αριθ. 4 758 652 κοινοτικό σήμα

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Ιουλίου 2015 στην υπόθεση R 924/2013-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να επιβεβαιώσει την από 22 Μαρτίου 2013 απόφαση του τμήματος ακυρώσεως στην υπ' αριθ. C 5642 διαδικασία για την κήρυξη της ακυρότητας του υπ' αριθ. 4 758 652 κοινοτικού σήματος·
- να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009·

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', περίπτωση ii, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2015 — Yieh United Steel κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-607/15)

(2016/C 038/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Ταϊβάν) (εκπρόσωπος: D. Luff, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1429 της Επιτροπής, της 26ης Αυγούστου 2015, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν⁽¹⁾ (εφεξής: ο προσβαλλόμενος κανονισμός, ή κανονισμός οριστικού δασμού), στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα και
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να εξετάσει τα άρθρα 1 και 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού και τη συμβατότητά του με τον βασικό κανονισμό και με τις γενικές αρχές του ευρωπαϊκού δικαίου.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού κατά το ότι αρνήθηκε αδικαιολογήτως να εξετάσει τις μεθόδους κατανομής του κόστους της προσφεύγουσας, τις οποίες αυτή χρησιμοποίησε στο παρελθόν και οι οποίες αντιστοιχούν σε διεθνώς αναγνωρισμένες λογιστικές πρακτικές. Εξαιτίας της εν λόγω παράβασης, η Επιτροπή αρνήθηκε εσφαλμένα να αφαιρέσει τα ανακυκλωμένα απορρίμματα μετάλλων από το κόστος παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος, διογκώνοντας με τον τρόπο αυτό τεχνητά την κανονική αξία κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού.
3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 2, παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού διότι, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, αφαίρεσε αδικαιολογήτως τις πωλήσεις του υπό εξέταση προϊόντος προς εγχώριο πελάτη κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις. Η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς τον λόγο που προέβη στην αφαίρεση αυτή. Περαιτέρω, αν υποτεθεί ότι ο λόγος της αφαίρεσής είναι απλώς και μόνο το γεγονός ότι οι πωλήσεις αυτές αποτέλεσαν αντικείμενο εξαγωγής μετά την πώληση (χωρίς να το γνωρίζει η προσφεύγουσα), τα κριτήρια που εφάρμοσε η Επιτροπή είναι παράνομα. Η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει εξετάσει την πρόθεση της προσφεύγουσας αναφορικά με τον τελικό προορισμό των εν λόγω πωλήσεων κατά τον χρόνο της πώλησής. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή, αφαιρώντας τις εγχώριες πωλήσεις απλώς και μόνο επειδή αποτέλεσαν αντικείμενο εξαγωγής από ανεξάρτητο πελάτη μετά την πώληση, παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ 2015, L 224, σ. 10.

Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2015 — Azur Space Solar Power κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση μαύρης γραμμής)

(Υπόθεση T-614/15)

(2016/C 038/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Nicodemus, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση εικονιστικού σήματος (Απεικόνιση μαύρης γραμμής) με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 201 652 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 3233/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 23ης Νοεμβρίου 2015 — E-Control κατά ACER

(Υπόθεση T-671/15)

(2016/C 038/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: F. Schuhmacher, δικηγόρος)

Καθού: Οργανισμός Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την υπ' αριθ. 09/2015 γνωμοδότηση του Οργανισμού Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας, της 23ης Σεπτεμβρίου 2015, για τη συμμόρφωση των αποφάσεων των εθνικών ρυθμιστικών αρχών που εγκρίνουν τις μεθόδους καταμερισμού της δυναμικότητας διασυνοριακής μεταφοράς στην περιφέρεια της κεντρο-ανατολικής Ευρώπης με τον κανονισμό (ΕΚ) 714/2009 και τις κατευθυντήριες γραμμές για τη διαχείριση και τον καταμερισμό της διαθέσιμης δυναμικότητας μεταφοράς των διασυνδέσεων μεταξύ των εθνικών συστημάτων που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι αυτού· και
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση ουσιώδους τύπου, συμπεριλαμβανομένων ιδίως της ελλείψεως διαδικαστικών κανόνων, της προσβολής του δικαιώματος προσβάσεως στον φάκελο, της προσβολής του δικαιώματος ακροάσεως και της ελλείψεως προσήκουσας αιτιολογίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα επικαλείται την έλλειψη νόμιμης βάσης αναφορικά με τα προταθέντα μέτρα, καθόσον ο ACER δεν ακολούθησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 713/2009, αλλά αντ' αυτού βάσισε τη γνώμη του στο άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 713/2009 και ως εκ τούτου υπερέβη την αρμοδιότητα που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 713/2009 και ενήργησε καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων του.
3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 714/2009, καθόσον το συμπέρασμα του ACER ότι υπάρχει διαρθρωτική συμφόρηση στα σύνορα Γερμανίας-Αυστρίας δεν στηρίζεται στα πραγματικά περιστατικά και είναι ασύμβατο με τον ορισμό της συμφόρησης. Περαιτέρω, η γνωμοδότηση δεν περιλαμβάνει εκτίμηση των επιπτώσεων και εμπειριστωμένη αξιολόγηση των εναλλακτικών λύσεων. Τέλος, η διαδικασία κατανομής δυναμικού όπως προβλέπεται στη γνωμοδότηση δεν αποτελεί ούτε κατάλληλο ούτε αναλογικό τρόπο αντιμετώπισης των προβλημάτων που διαπιστώνονται σ' αυτήν.
4. Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1222/2015 της Επιτροπής (κατευθυντήρια γραμμή CACM), στο μέτρο που η γνωμοδότηση παραβλέπει το δεσμευτικό περιεχόμενο και τις διαδικαστικές απαιτήσεις της κατευθυντήριας γραμμής CACM, η οποία τέθηκε σε ισχύ πριν από την έκδοση της γνωμοδότησης.
5. Με τον πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, καθόσον η γνωμοδότηση παραβιάζει τις θεμελιώδεις αρχές της ευρωπαϊκής εσωτερικής αγοράς ενέργειας επιβάλλοντας στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές και στους διαχειριστές συστήματος μεταφοράς να διαχωρίσουν τεχνητά την ενοποιημένη αγορά ηλεκτρισμού μεταξύ Αυστρίας και Γερμανίας.
6. Με τον έκτο λόγο, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 34 ΣΛΕΕ και του άρθρου 35 ΣΕΕ, καθόσον το ρυθμιστικό μέτρο μπορεί να θέσει τεχνητά εμπόδια στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και να παρεμποδίσει τη θεμελιώδη αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων κατά την έννοια του άρθρου 34 ΣΛΕΕ και του άρθρου 35 ΣΕΕ.

Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2015 — Shanxi Taigang Stainless Steel κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-675/15)

(2016/C 038/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (Taiyuan, Κίνα) (εκπρόσωποι: F. Carlin, Barrister, και N. Niejahr, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1429 της Επιτροπής, της 26ης Αυγούστου 2015, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2015, L 224, σ. 10), στο μέτρο που επιβάλλει δασμούς αντνιτάμπινγκ σε εξαγωγές που έχουν πραγματοποιηθεί από την προσφεύγουσα και εισπράττει τους προσωρινώς επιβληθέντες στις εν λόγω εξαγωγές δασμούς· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας που αφορούν την παρούσα δίκη.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, προσδιορίζοντας και επιλέγοντας τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής (στο εξής: ΗΠΑ) ως την κατάλληλη ανάλογη χώρα στην παρούσα υπόθεση, παρέβη το δεύτερο εδάφιο, του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1225/2009 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου («βασικός κανονισμός»). Η εν λόγω επιλογή βασίστηκε επί εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, καθώς και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών. Επικουρικός, η Επιτροπή, παραλείποντας να πραγματοποιήσει ορισμένες απαιτούμενες προσαρμογές της κανονικής αξίας παρά το γεγονός ότι είχε επιλέξει τις ΗΠΑ ως την ανάλογη χώρα, εφάρμοσε προδήλως εσφαλμένως το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να πραγματοποιήσει την απαιτούμενη προσαρμογή ως προς έξοδα εσωτερικής μεταφοράς αμερικανού παραγωγού-εξαγωγέα βάσει του στοιχείου κ' της εν λόγω διατάξεως, παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.
3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 3, παράγραφος 2, 3, παράγραφος 6, και 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού. Η ανάλυση της Επιτροπής για ορισμένους παράγοντες της ζημίας και για την αιτιώδη συνάφεια είναι πλημμελής λόγω προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών ή/και είναι αντίθετη προς το καθήκον της Επιτροπής να εξετάζει τα στοιχεία με προσοχή και αμεροληψία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο τάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2015 — Les Éclaires κατά ΓΕΕΑ — L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)

(Υπόθεση T-680/15)

(2016/C 038/89)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Les Éclaires GmbH (Νυρεμβέργη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Bund, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: L'éclaireur International (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «L'ECLAIREUR» — Υπ' αριθ. 3 494 028 κοινοτικό σήμα

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 2266/2014-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009·

- Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009.
- Απόκλιση από τις κατευθυντήριες γραμμές του ΓΕΕΑ που αφορούν την εξέταση, μέρος Γ, τμήμα 6.

Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2015 — Environmental Manufacturing κατά ΓΕΕΑ — Société Elmar Wolf (αναπαράσταση κεφαλής λύκου)

(Υπόθεση T-681/15)

(2016/C 038/90)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Société Elmar Wolf SA (Wissembourg, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα (αναπαράσταση κεφαλής λύκου) — Υπ' αριθ. 4 971 511 αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 1252/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδά τους και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2015 — Sulayr Global Service κατά ΓΕΕΑ — Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)

(Υπόθεση T-685/15)

(2016/C 038/91)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sulayr Global Service, SL (Valle del Zalabi, Ισπανία) (εκπρόσωποι: P. López Ronda, G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal, και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sulayr Calidad, SL (Γρανάδα, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «sulayr GLOBAL SERVICE» — Υπ' αριθ. 11 960 515 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 149/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών της κλάσεως 40 για τις οποίες ζητήθηκε να καταχωρισθεί το σήμα και των υπηρεσιών της κλάσεως 42 που καλύπτονταν από το προγενέστερο σήμα και, κατά συνέπεια, κίνδυνος συγχύσεώς τους·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 60 του κανονισμού 207/2009 και του κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95.
- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009.
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2015 — Clover Canyon κατά ΓΕΕΑ — Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)

(Υπόθεση T-693/15)

(2016/C 038/92)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Clover Canyon, Inc. (Λος Άντζελες, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: T. Schmitz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kaipa Sportswear GmbH (Heilbronn, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του λεκτικού σήματος «CLOVER CANYON» με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 120 485 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Αυγούστου 2015 στην υπόθεση R 3018/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών·
- ή
- να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2015 — *Micula* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-694/15)

(2016/C 038/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ioan Micula (Oradea, Ρουμανία) (εκπρόσωποι: K. Struckmann, δικηγόρος, G. Forwood, Barrister, και A. Kadri, Solicitor)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2015/1470 της Επιτροπής της 30ής Μαρτίου 2015 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38517 (2014/C) (πρώην 2014/NN) την οποία έθεσε σε εφαρμογή η Ρουμανία — Διαιτητική απόφαση *Micula* κατά Ρουμανίας της 11ης Δεκεμβρίου 2013 [κοινοποιήθηκε υπό τον αριθμό C(2015) 2112] (ΕΕ 2015, L 232, σ. 43)·
- επικουρικός, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που (α) αφορά τον προσφεύγοντα, (β) δεν επιτρέπει στη Ρουμανία να συμμορφωθεί με την απόφαση, (γ) διατάσσει τη Ρουμανία να ανακτήσει κάθε ασυμβίβαστη ενίσχυση, (δ) κρίνει ότι ο προσφεύγων είναι από κοινού υπεύθυνος για την επιστροφή της ενισχύσεως που έλαβε οποιαδήποτε από τις οντότητες που προσδιορίζονται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει οκτώ λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει κατά το ότι εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 351 ΣΛΕΕ και τις γενικές αρχές του δικαίου στην παρούσα υπόθεση.
2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι το επίμαχο μέτρο παρέχει πλεονέκτημα στον προσφεύγοντα, ειδικότερα εκτιμώντας εσφαλμένως τον χρόνο κατά τον οποίο παρασχέθηκε το υποτιθέμενο πλεονέκτημα ή, επικουρικά, κρίνοντας ότι η καταβολή αποζημιώσεως συνιστά πλεονέκτημα.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι το επίμαχο μέτρο έπρεπε να καταλογιστεί στο ρουμανικό κράτος.
4. Με τον τέταρτο λόγο, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένα εκτίμησε με την προσβαλλόμενη απόφαση τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου ενισχύσεως.

5. Με τον πέμπτο λόγο, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένα προσδιόρισε με την προσβαλλόμενη απόφαση τους δικαιούχους της φερόμενης ενισχύσεως και δεν αιτιολόγησε το συμπέρασμά της, ειδικά κατά τον προσδιορισμό των φυσικών ή νομικών προσώπων που αποτελούν τη φερόμενη δικαιούχο επιχείρηση.
6. Με τον έκτο λόγο, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο με την προσβαλλόμενη απόφαση και υπερέβη την αρμοδιότητά της διατάσσοντας την ανάκτηση της φερόμενης ενισχύσεως.
7. Με τον έβδομο λόγο, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε με την προσβαλλόμενη απόφαση την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
8. Με τον όγδοο λόγο, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει διότι δεν τηρήθηκε ουσιώδης τύπος της διαδικασίας, συγκεκριμένα το δικαίωμα ακροάσεως, το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [108 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 83, σ. 1) (όπως έχει τροποποιηθεί).

Προσφυγή της 24ης Νοεμβρίου 2015 — BMB κατά ΓΕΕΑ — Ferrero (συσσκευασία για γλυκά, κουτί)

(Υπόθεση T-695/15)

(2016/C 038/94)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BMB sp. z o.o. (Γρόjec, Πολωνία) (εκπρόσωπος: K. Czubkowski, radca prawny)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ferrero (Alba, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα αριθ. 826 680 0001

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 1150/2012-3.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 61, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση των άρθρων 62 και 63, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2015 — Bodegas Vega Sicilia κατά ΓΕΕΑ (TEMPOS VEGA SICILIA)**(Υπόθεση T-696/15)**

(2016/C 038/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Ισπανία) (εκπρόσωπος: S. Alonso Maruri, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ***Επίδικο σήμα:* Κοινοτικό λεκτικό σήμα «TEMPOS VEGA SICILIA» — Υπ' αριθ. 13 066 121 αίτηση καταχώρισεως*Προβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 285/2015-4**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει και, ως εκ τούτου, να καταστήσει άνευ αποτελέσματος την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 285/2015-4·
- να ακυρώσει και, ως εκ τούτου, να καταστήσει άνευ αποτελέσματος την απορριπτική απόφαση του ΓΕΕΑ της 8ης Δεκεμβρίου 2014·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 207/2009 καθώς και του άρθρου 118ιβ του κανονισμού 491/2009 για την οργάνωση της ονικικής αγοράς.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2015 — Volfas Engelman κατά ΓΕΕΑ — Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)**(Υπόθεση T-700/15)**

(2016/C 038/96)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Volfas Engelman AB (Kaunas, Λιθουανία) (εκπρόσωπος: P. Olson, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Rauch Fruchtsäfte GmbH (Rankweil, Αυστρία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ***Αιτούσα:* Η προσφεύγουσα*Επίδικο σήμα:* Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «BRAVORO PINTA» — Υπ' αριθ. 10 725 381 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 1649/2014-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να κάνει δεκτή την καταχώριση του υπ' αριθ. 1072538 κοινοτικού σήματος· και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κατά τον προσδιορισμό του ενδιαφερόμενου κοινού·
- Το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα επιδείξει έναν μέσο βαθμό προσοχής·
- Το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν έλαβε υπόψη τα σημαντικά οπτικά στοιχεία του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση·
- Το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη καθόσον διαπίστωσε ότι υφίσταται φωνητική ομοιότητα μεταξύ των σημάτων·
- Το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη καθόσον, στην παράγραφο 42 της αποφάσεως, στηρίχθηκε στη διαπίστωση ότι το προγενέστερο σήμα διαθέτει ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα για τωνωτικά ποτά·
- Το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη καθόσον διαπίστωσε ότι συντρέχει ενδεχόμενο συγχύσεως.

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2015 — Stock Polska κατά ΓΕΕΑ — Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Υπόθεση T-701/15)

(2016/C 038/97)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stock Polska Sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: T. Gawrylczyk, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lass & Steffen GmbH Wein und Spirituosen-Import (Lübeck, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα το επίδικο σήμα: η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα περιέχον το λεκτικό στοιχείο «LUBELSKA» — Αίτηση καταχώρισεως αριθ. 11 657 459

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 1788/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή-αγωγή της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Makhlouf κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-706/15)**

(2016/C 038/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Ehab Makhlouf (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: E. Ruchat, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή του παραδεκτή και βάσιμη·
- κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει το σύνολο της ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων, καταβάλλοντάς του ποσόν το οποίο θα καθορίσει το Γενικό Δικαστήριο κατά δίκαιη κρίση·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο, αντλούμενο από τη ζημία την οποία αυτός φέρεται να υπέστη και για την οποία υποστηρίζει ότι ευθύνεται το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο προβαλλόμενος λόγος υποδιαιρείται σε τρία σκέλη.

- Πρώτο σκέλος, αντλούμενο από τον παράνομο χαρακτήρα των αποφάσεων του Συμβουλίου καθόσον, αφενός, τα περιοριστικά μέτρα είναι αδικαιολόγητα και δυσανάλογα και, αφετέρου, προσβάλλουν, κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, τόσο το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως και το δικαίωμα προστασίας της φήμης του, όσο και το δικαίωμά του ιδιοκτησίας·
- Δεύτερο σκέλος, αντλούμενο από την ηθική βλάβη που ο προσφεύγων-ενάγων φέρεται να υπέστη λόγω της εγγραφής του στον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων τις οποίες αφορούν οι κυρώσεις κατά της Συρίας·
- Τρίτο σκέλος, αντλούμενο από την αντικειμενική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον τα μέτρα που επιβλήθηκαν εις βάρος του προσφεύγοντος-ενάγοντος περιορίζουν, κατ' αυτόν, κατά μη σύνημο τρόπο τα θεμελιώδη του δικαιώματα.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2015 — Pharm-a-care Laboratories κατά ΓΕΕΑ — Pharmavite (VITAMELTS)**(Υπόθεση T-713/15)**

(2016/C 038/99)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd (Σίδνεϊ, Αυστραλία) (εκπρόσωπος: I. De Freitas, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Pharmavite LLC (Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «VITAMELTS» — Υπ' αριθ. 11 403 581 κοινοτικό σήμα

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 2649/2014-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να επικυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων στο σύνολό της, ώστε να απορριφθεί η υπ' αριθ. 8627 C αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και τη Pharmavite LLC στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Ειδικότερα, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα είχε ενεργήσει κακόπιστα όταν υπέβαλε την αίτηση καταχώρισης του επίδικου σήματος.
- Η απόφαση του τμήματος προσφυγών εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, καθόσον δεν δόθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να απαντήσει σε αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — Drugsrus κατά EMA

(Υπόθεση T-717/15)

(2016/C 038/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Drugsrus Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: M. Howe και S. Ford, Barristers, και R. Sanghvi, Solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο ηλεκτρονικό μήνυμα της EMA της 8ης Οκτωβρίου 2015, κατά την οποία δεν επιτρέπεται στην Drugsrus να προβεί στην εκ νέου σήμανση, ως Eklira Genuair, προϊόντος εισαχθέντος ως Bretaris Genuair, και
- να καταδικάσει τον EMA στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν λόγο ακυρώσεως.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο EMA υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι δεν είναι επιτρεπτή η εκ νέου σήμανση των κεντρικώς εγκεκριμένων φαρμακευτικών προϊόντων. Υποστηρίζει ότι, κατά τους κανόνες της ΣΛΕΕ περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των αγαθών, επιτρέπεται στους παράλληλους εισαγωγείς να προβαίνουν στην ανασυσκευασία και/ή στην εκ νέου σήμανση ενός προϊόντος προς παράλληλη διανομή, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή η ανασυσκευασία ή εκ νέου σήμανση είναι αντικειμενικώς αναγκαία για να καταστεί δυνατή η πραγματική διείσδυση του προϊόντος στην αγορά του κράτους μέλους εισαγωγής.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2015 — Neccì κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-211/15 P) ⁽¹⁾

(2016/C 038/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του αναιρετικού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 22.6.2015.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL